

Uradni list

Evropske unije

L 145

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 54

31. maj 2011

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) št. 511/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o izvajanju dvostranske zaščitne klavzule Sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in njenimi državami članicami in Republiko Korejo 19
- ★ Uredba (EU) št. 512/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 28
- ★ Uredba (EU) št. 513/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah ⁽¹⁾ 30

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 510/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. maja 2011

o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 94/69/ES ⁽³⁾, je doseči ustalitev koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki bo preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem. Za doseg tega cilja splošno povečanje svetovne letne povprečne temperature površja ne sme preseči predindustrijske ravni za več kot 2 °C. Četrto poročilo o oceni Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) kaže, da morajo za doseg tega cilja svetovne emisije toplogrednih plinov doseči najvišjo vrednost do leta 2020. Evropski svet se je na zasedanju

8. in 9. marca 2007 trdno obvezal, da do leta 2020 zmanjša skupne emisije toplogrednih plinov Skupnosti za vsaj 20 % glede na ravni iz leta 1990 ter za 30 % pod pogojem, da se druge razvite države prav tako zavežejo k podobnemu cilju zmanjšanja emisij in da gospodarsko naprednejše države v razvoju zagotovijo ustrezen prispevek glede na svoje zmožnosti.

- (2) Komisija je leta 2009 zaključila pregled strategije trajnostnega razvoja Unije s poudarkom na težavah, ki trajnostni razvoj najbolj pestijo: prometu, podnebnih spremembah, javnem zdravju in ohranjanju energije.

- (3) Za doseg potrebnih zmanjšanj emisij bi bilo treba politike in ukrepe izvajati na ravni držav članic in Unije v vseh sektorjih gospodarstva Unije, ne le v industriji in energetiki. Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ⁽⁴⁾, določa 10-odstotno povprečno zmanjšanje glede na ravni iz leta 2005 v sektorjih, ki niso zajeti v sistemu EU za trgovanje z emisijami, ki ga določa Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti ⁽⁵⁾, vključno s cestnim prometom. Cestni promet je drugi največji sektor po izpustih toplogrednih plinov v Uniji, vrednost emisij tega sektorja, vključno z emisijami iz lahkih gospodarskih vozil, pa še naprej narašča. Če se bodo emisije v cestnem prometu še naprej povečevale, bodo izničile prizadevanje drugih sektorjev v boju proti podnebnim spremembam.

- (4) Cilji Unije za nova cestna vozila omogočajo proizvajalcem bolj zanesljivo načrtovanje in večjo prilagodljivost

⁽¹⁾ UL C 44, 11.2.2011, str. 157.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. februarja 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 31. marca 2011.

⁽³⁾ UL L 33, 7.2.1994, str. 11.

⁽⁴⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 136.

⁽⁵⁾ UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

pri doseganju zahtev za zmanjšanje emisij CO₂, kot bi ju omogočali posamezni nacionalni cilji. Pri določanju standardov emisijskih vrednosti je pomembno upoštevati vpliv na trge in na konkurenčnost proizvajalcev, neposredne in posredne stroške za podjetja ter koristi, ki izhajajo iz tega, kot sta spodbujanje inovacij ter zmanjševanje porabe energije in stroškov goriv.

- (5) Za krepitev konkurenčnosti evropske avtomobilske industrije bi bilo treba uporabiti spodbujevalne sheme, kot so upoštevanje ekoloških inovacij in dodeljevanje olajšav.
- (6) Komisija je v sporočilih z dne 7. februarja 2007 z naslovom „Rezultati pregleda strategije Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz osebnih vozil in lahkih tovornih vozil“ in „Konkurenčen ureditveni okvir za avtomobilsko industrijo v 21. stoletju (CARS 21)“ poudarila, da cilj Skupnosti za povprečne emisije 120 g CO₂/km iz novega voznega parka do leta 2012 ne bo dosežen brez dodatnih ukrepov.
- (7) Komisija je v navedenih sporočilih predlagala celostni pristop za doseg cilja Skupnosti povprečnih emisij 120 g CO₂/km iz novih osebnih vozil in lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Skupnosti, do leta 2012, pri čemer se bo osredotočila na obvezno zmanjšanje emisij CO₂ za doseg cilja 130 g CO₂/km za povprečni novi voznik park z izboljšanjem tehnologije motorjev vozil in na dodatno zmanjšanje 10 g CO₂/km ali na podobno količino, če bo to potrebno iz tehničnih razlogov, z drugimi tehnološkimi izboljšavami, vključno z izboljšanjem učinkovitosti porabe goriv pri lahkih gospodarskih vozilih.
- (8) Določbe za izvajanje cilja v zvezi z emisijami iz lahkih gospodarskih vozil bi morale biti skladne z zakonodajnim okvirom za izvajanje ciljev glede emisij iz voznega parka novih osebnih vozil, določenih v Uredbi (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil ⁽¹⁾.
- (9) Zakonodajni okvir za doseganje povprečnega cilja emisij iz voznega parka za nova lahka gospodarska vozila bi moral zagotoviti konkurenčno nevtralne, socialno pravične in trajnostne cilje zmanjšanja, v katerih se upošteva raznolikost evropskih proizvajalcev avtomobilov, ter preprečiti neupravičeno izkrivljanje konkurence med njimi. Zakonodajni okvir bi moral biti skladen s splošnim ciljem Unije za zmanjšanje emisij in dopolnjen z drugimi, bolj praktičnimi instrumenti, kot so razlikovalni davki na avtomobile in energijo ali ukrepi za omejevanje hitrosti lahkih gospodarskih vozil.
- (10) Za ohranitev raznolikosti trga lahkih gospodarskih vozil in njegove zmožnosti obravnave različnih potreb potrošnikov bi morali biti cilji emisij CO₂ za lahka gospodarska vozila določeni linearno v povezavi z uporabnostjo vozil. To uporabnost je mogoče opisati z maso, ki omogoča ujemanje s sedanjimi vrednostmi emisij ter tako oblikovanje realnih in konkurenčno nevtralnih ciljev. Poleg tega so podatki o masi že na voljo. Treba bi bilo zbirati podatke o nadomestnih kazalnikih uporabnosti, kot sta odtis (povprečen kolotek, pomnožen z medosno razdaljo) in koristni tovor, da bi se omogočile lažje dolgoročne ocene pristopa, ki temeljijo na uporabnosti.
- (11) S to uredbo se dejavno spodbujajo ekološke inovacije in upošteva tehnološki razvoj v prihodnosti, kar lahko poveča dolgoročno konkurenčnost evropske avtomobilske industrije in število visokokakovostnih delovnih mest. Komisija bi morala za sistematično oceno izboljšav ekoloških inovacij glede emisij pretehtati možnost vključitve ukrepov ekoloških inovacij v revizijo preskusnih postopkov v skladu s členom 14(3) Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ⁽²⁾, ob upoštevanju tehničnega in gospodarskega učinka te vključitve.
- (12) Direktiva 1999/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o informacijah o ekonomičnosti porabe goriva in emisijah CO₂, ki so na voljo potrošnikom v zvezi s trženjem novih osebnih vozil ⁽³⁾, že zahteva, da promocijski prospekti za avtomobile končnim uporabnikom zagotavljajo podatke o uradnih emisijah CO₂ in uradni porabi goriva vozila. Komisija si je v svojem priporočilu 2003/217/ES z dne 26. marca 2003 o uporabi določb Direktive 1994/94/ES o promocijskih prospektih za druge medije ⁽⁴⁾ razlagala, da ta zahteva vključuje tudi oglaševanje. Zato bi bilo

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 171, 29.6.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL L 12, 18.1.2000, str. 16.

⁽⁴⁾ UL L 82, 29.3.2003, str. 33.

treba področje uporabe Direktive 1999/94/ES razširiti na lahka gospodarska vozila, tako da bi se za oglaševanje vseh lahkih gospodarskih vozil zahtevalo, da je treba končnim potrošnikom najpozneje do leta 2014 zagotoviti podatke o uradnih emisijah CO₂ in uradni porabi goriva vozila, kadar se razkrijejo informacije v zvezi z energijo ali ceno.

- (13) Ker bodo stroški raziskav in razvoja ter proizvodni stroški na enoto pri prvih generacijah tehnologij za vozila z zelo nizkimi emisijami ogljika, ki se bodo dajali na trg po začetku veljavnosti te uredbe, zelo visoki, je cilj te uredbe v začetni fazi trženja začasno pospeševati in lajšati dajanje vozil, ki imajo izjemno nizke emisije ogljika, na trg Unije.
- (14) Raba nekaterih alternativnih goriv lahko zagotovi znatno zmanjšanje CO₂ v vsem ciklu, od vira do porabnika. Ta uredba zato vključuje posebne določbe za spodbujanje nadaljnega razvoja nekaterih vozil na alternativna goriva na trgu Unije.
- (15) Najpozneje do 1. januarja 2012 ter z namenom izboljšanja zbiranja podatkov o in merjenja porabe goriva bi morala Komisija preučiti, ali so potrebne spremembe ustrezne zakonodaje, da se vključi obveznost za proizvajalce, ki želijo homologacijo za vozila kategorije N₁, kakor so opredeljena v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila⁽¹⁾, da morajo vsako vozilo opremiti z merilnikom porabe goriva.
- (16) Za zagotovitev skladnosti z Uredbo (ES) št. 443/2009 in preprečevanje zlorab bi moral cilj veljati za nova lahka gospodarska vozila, ki so prvič registrirana v Uniji in ki prej niso bila registrirana zunaj nje, razen za omejeno obdobje.
- (17) Z Direktivo 2007/46/ES se vzpostavlja usklajen okvir z administrativnimi določbami in splošnimi tehničnimi zahtevami za odobritev vseh novih vozil, ki jih zajema. Subjekt, ki je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe, bi moral biti isti kot subjekt, ki je odgovoren za vse vidike procesa homologacije v skladu z Direktivo 2007/46/ES in za zagotavljanje skladnosti proizvodnje.
- (18) Proizvajalci bi morali imeti pravico do izbire načina za doseg ciljev iz te uredbe ter možnost, da omejitev

povprečnih vrednosti emisij CO₂ uporabljajo za celoten novi vozni park in ne za vsako posamezno vozilo. Proizvajalci bi morali torej zagotoviti, da povprečje specifičnih emisij iz vseh novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Uniji in za katera so odgovorni ti proizvajalci, ne presega povprečja emisijskih ciljev za navedena vozila. Da bi se olajšal prehod, bi bilo treba to zahtevo uvajati postopoma od leta 2014 do leta 2017. To je v skladu z danimi roki in trajanjem obdobja postopnega uvajanja, določenih v Uredbi (ES) št. 443/2009.

- (19) Da bi v ciljih upoštevali posebnosti malih in specializiranih proizvajalcev in njihovo možnostjo, da zmanjšajo emisije, bi bilo treba za take proizvajalce določiti alternativne cilje za zmanjševanje emisij ob upoštevanju tehnoloških možnosti vozil posamičnega proizvajalca, da zmanjša svoje specifične emisije CO₂, ter skladno z značilnostmi zadevnega tržnega segmenta. To odstopanje bi moralo biti vključeno v pregled ciljev specifičnih emisij iz Priloge I, ki naj bi bilo končano najpozneje do začetka leta 2013.
- (20) Strategija Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz osebnih vozil in lahkih gospodarskih vozil določa celosten pristop za doseg cilja Unije 120 g CO₂/km do leta 2012, hkrati pa vsebuje tudi dolgoročnejšo vizijo za nadaljnje zmanjšanje emisij. V Uredbi (ES) št. 443/2009 se ta dolgoročnejši vidik podkrepljuje z določitvijo cilja omejitve povprečnih emisij na 95 g CO₂/km za nov vozni park. Da se zagotovi skladnost z navedenim pristopom in omogoči zanesljivo načrtovanje za industrijo, bi bilo treba določiti dolgoročni cilj specifičnih emisij CO₂ iz lahkih gospodarskih vozil za leto 2020.
- (21) Da bi bili proizvajalci bolj prilagodljivi pri doseganju ciljev emisij iz te uredbe, se lahko združujejo na odprti, pregledni in nediskriminacijski podlagi. Kadar se proizvajalci združijo, bi bilo treba cilje za posamezne proizvajalce nadomestiti s skupnim ciljem za združenje proizvajalcev, ki bi ga morali člani združenja doseči skupaj.
- (22) Specifične emisije CO₂ iz dodelanih vozil bi bilo treba dodeliti proizvajalcu osnovnega vozila.
- (23) Da bi zagotovili reprezentativnost vrednosti emisij CO₂ in učinkovitosti porabe goriv dodelanih vozil, bi morala Komisija predlagati poseben postopek ter po potrebi preučiti možnost pregleda zakonodaje o homologaciji.

⁽¹⁾ UL L 263, 9.10.2007, str. 1.

- (24) Potreben je trden mehanizem skladnosti, da se zagotovi doseganje ciljev iz te uredbe.
- (25) Specifične emisije CO₂ iz novih lahkih gospodarskih vozil se merijo na usklajeni osnovi Unije v skladu z metodologijo, določeno z Uredbo (ES) št. 715/2007. Da se zmanjša upravno breme sheme, bi bilo treba skladnost ugotavljati s podatki o registraciji novih vozil v Uniji, ki jih zbirajo države članice in jih predložijo Komisiji. Da se zagotovi usklajenost podatkov za oceno skladnosti, bi morala biti pravila za zbiranje in predložitev teh podatkov čim bolj usklajena.
- (26) Direktiva 2007/46/ES določa, da morajo proizvajalci izdati certifikat o skladnosti za vsako novo lahko gospodarsko vozilo ter da smejo države članice dovoliti registracijo in začetek uporabe novega lahkega gospodarskega vozila le, če mu je priložen veljaven certifikat o skladnosti. Podatki, ki jih zbirajo države članice, bi morali biti skladni s certifikatom o skladnosti, ki ga izda proizvajalec lahkega gospodarskega vozila, in bi morali temeljiti samo na tem dokumentu. Treba bi bilo vzpostaviti podatkovno zbirko Unije o standardih za podatke iz certifikata o skladnosti. Uporabljati bi se morala kot edina referenca, s čimer bi se državam članicam omogočilo, da bi lažje upravljale svoje podatke o registraciji pri novo registriranih vozilih.
- (27) Skladnost proizvajalcev s cilji te uredbe bi bilo treba oceniti na ravni Unije. Proizvajalci, pri katerih povprečne specifične emisije CO₂ presežejo vrednosti, dovoljene s to uredbo, bi morali plačati premijo za presežne emisije za vsako koledarsko leto od 1. januarja 2014. Premijo bi bilo treba prilagoditi glede na obseg neizpolnjevanja ciljev proizvajalcev. Za zagotovitev skladnosti bi moral biti mehanizem premij podoben tistemu, določenemu v Uredbi (ES) št. 443/2009. Zneske premije za presežne emisije bi bilo treba šteti za prihodek v splošnem proračunu Evropske unije.
- (28) Kateri koli nacionalni ukrep, ki ga države članice ohranijo ali uvedejo v skladu s členom 193 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ne bi smel, ob upoštevanju namena in postopkov, ki se uvajajo s to uredbo, nalagati dodatnih ali strožjih kazni proizvajalcem, ki ne dosegajo ciljev, ki so jih dolžni dosegati po tej uredbi.
- (29) Ta uredba ne bi smela posegati v popolno uporabo pravil Unije o konkurenci.
- (30) Proučiti bi bilo treba nove načine za doseganje dolgoročnega cilja, zlasti naklon krivulje, kazalnik uporabnosti in shemo premij za presežne emisije.
- (31) Hitrost cestnih vozil močno vpliva na porabo goriva in emisije CO₂. Če ni omejitve hitrosti za lahka gospodarska vozila, lahko poleg tega obstaja tudi element konkurenčnosti glede največje hitrosti, kar lahko vodi do prevelikih sistemov za prenos moči in povezano neučinkovitost pri počasnejših pogojih delovanja. Zato je primerno proučiti možnost razširitve področja uporabe Direktive Sveta 92/6/EGS z dne 10. februarja 1992 o vgradnji in uporabi naprav za omejevanje hitrosti za določene kategorije motornih vozil v Skupnosti ⁽¹⁾ tudi na lahka gospodarska vozila, obravnavana v tej uredbi.
- (32) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega akta, zlasti sprejetje podrobnih pravil o spremljanju in posredovanju podatkov o povprečnih emisijah, in sicer o zbiranju, beleženju, predstavitvi, prenosu, izračunu in sporočanju podatkov o povprečnih emisijah, in upoštevanje zahtev iz Priloge II, kakor tudi o sprejetju podrobnih ureditev glede zbiranja premij za presežne emisije ter podrobnih pravil postopka za odobritev inovativnih tehnologij, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾.
- (33) Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte za spreminjanje zahtev za spremljanje in poročanje iz Priloge II glede na izkušnje, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe, za prilagoditev števila M₀ iz Priloge I povprečni masi novih lahkih gospodarskih vozil iz preteklih treh koledarskih let, za določanje pravil glede razlage meril upravičenosti do odstopanja ter o vsebini in oceni programov za zmanjšanje specifičnih emisij CO₂, da se sprejmejo ukrepi za prilagoditev formul iz Priloge I, zato da bi bile vidne vse spremembe v regulativnem preskusnem postopku za merjenje specifičnih emisij CO₂. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov.

⁽¹⁾ UL L 57, 2.3.1992, str. 27.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

(34) Ker cilja te uredbe, in sicer ustanovitev zahtev za vrednosti emisij CO₂ za nova lahka gospodarska vozila, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in cilji

1. Ta uredba določa zahteve za vrednosti emisij CO₂ za nova lahka gospodarska vozila. Ta uredba ob upoštevanju napredka v tehnologiji motorjev vozil ter inovativnih tehnologij določa povprečne emisije CO₂ za nova lahka gospodarska vozila na 175 g CO₂/km, merjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in njenimi izvedbenimi ukrepi.

2. Ta uredba od leta 2020 določa cilj omejitve povprečnih emisij na 147 g CO₂/km za nova lahka gospodarska vozila, registrirana v Uniji, pod pogojem, da se potrdi njegova izvedljivost v skladu s členom 13(1).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za motorna vozila kategorije N₁, kakor so opredeljena v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES, z referenčno maso, ki ne presega 2 610 kg, in vozila kategorije N₁, za katera se uporablja homologacija v skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 („lahka gospodarska vozila“), ki so prvič registrirana v Uniji in zunaj nje niso bila predhodno registrirana („nova lahka gospodarska vozila“).

2. Pri tem se ne upošteva predhodna registracija zunaj Unije, opravljena manj kot tri mesece pred registracijo v Uniji.

3. Ta uredba se ne uporablja za vozila za posebne namene, kakor so opredeljena v točki 5 dela A Priloge II k Direktivi 2007/46/ES.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „povprečne specifične emisije CO₂“ pomeni v zvezi s proizvajalcem povprečne specifične emisije CO₂ za vsa nova lahka gospodarska vozila tega proizvajalca;

(b) „certifikat o skladnosti“ pomeni certifikat iz člena 18 Direktive 2007/46/ES;

(c) „dodelano vozilo“ pomeni vozilo, za katero je podeljena homologacija po končanju postopka večstopenjske homologacije v skladu z Direktivo 2007/46/ES;

(d) „dokončano vozilo“ pomeni vsako vozilo, ki ga ni treba dodelati, da bi izpolnjevalo ustrezne tehnične zahteve Direktive 2007/46/ES;

(e) „osnovno vozilo“ pomeni vsako vozilo, ki se uporablja na začetni stopnji večstopenjskega homologacijskega postopka;

(f) „proizvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je homologacijskemu organu odgovorna za vse vidike postopka homologacije ES v skladu z Direktivo 2007/46/ES in za zagotovitev skladnosti proizvodnje;

(g) „masa“ pomeni maso vozila z nadgradnjo, pripravljenega za vožnjo, kakor je navedena v certifikatu o skladnosti in določena v oddelku 2.6 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES;

(h) „specifične emisije CO₂“ pomeni emisije iz lahkega gospodarskega vozila, merjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in opredeljene kot masa emisije CO₂ (skupna) v certifikatu o skladnosti dokončanega ali dodelanega vozila;

(i) „cilj specifičnih emisij“ pomeni glede na proizvajalca povprečne okvirnih specifičnih emisij CO₂, dovoljenih v skladu s Prilogo I za vsako novo lahko gospodarsko vozilo tega proizvajalca, ali, če je za proizvajalca odobreno odstopanje v skladu s členom 11, cilj specifičnih emisij, določen s tem odstopanjem.

(j) „odtis“ pomeni povprečen kolotek vozila, pomnožen z medosno razdaljo, kakor je navedeno v certifikatu o skladnosti in opredeljeno v oddelkih 2.1 in 2.3 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES;

(k) „koristni tovor“ pomeni razliko med tehnično dovoljeno najvišjo maso obremenjenega vozila v skladu s Prilogo II k Direktivi 2007/46/ES in maso vozila.

2. Za namene te uredbe „skupina povezanih proizvajalcev“ pomeni proizvajalca in njegova povezana podjetja. „Povezani proizvajalci“ v zvezi s proizvajalci pomeni:

(a) podjetja, v katerih ima proizvajalec neposredno ali posredno:

(i) pooblastilo za uveljavljanje več kakor polovice glasovalnih pravic, ali

(ii) pooblastilo za imenovanje več kakor polovice članov nadzornega sveta, uprave ali organov, ki pravno zastopajo podjetje, ali

(iii) pravico vodenja poslovanja podjetja;

- (b) podjetja, ki imajo nad proizvajalcem neposredno ali posredno pravice ali pooblastila, naštetje v točki (a);
- (c) podjetja, v katerih ima podjetje iz točke (b) neposredno ali posredno pravice ali pooblastila, naštetje v točki (a);
- (d) podjetja, v katerih ima proizvajalec, skupaj z enim ali več podjetji iz točk (a), (b) ali (c), ali v katerih imajo dve ali več navedenih podjetij skupne pravice ali pooblastila, naštetje v točki (a);
- (e) podjetja, v katerih imajo pravice ali pooblastila iz točke (a) proizvajalci skupaj ali eno ali več njihovih povezanih podjetij iz točk (a) do (d) ter ena ali več tretjih oseb.

Člen 4

Cilji specifičnih emisij

Vsak proizvajalec lahkih gospodarskih vozil za koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2014, in vsako naslednje koledarsko leto zagotovi, da njegove povprečne specifične emisije CO₂ ne presežejo cilja specifičnih emisij, ki je zanj določen v skladu s Prilogo I, ali, kadar se proizvajalcu odobri odstopanje na podlagi člena 11, v skladu z navedenim odstopanjem.

Kadar specifične emisije dodelanega vozila niso na voljo, proizvajalec osnovnega vozila za določitev povprečnih specifičnih emisij CO₂ uporabi specifične emisije osnovnega vozila.

Pri določanju povprečnih specifičnih emisij CO₂ vsakega proizvajalca se upoštevajo naslednji odstotki vsakega proizvajalca novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v referenčnem letu:

- 70 % v letu 2014,
- 75 % v letu 2015,
- 80 % v letu 2016,
- 100 % od leta 2017 dalje.

Člen 5

Olajšave

Pri izračunu povprečnih specifičnih emisij CO₂ se vsako novo lahko gospodarsko vozilo s specifičnimi emisijami CO₂ manj kot 50 g CO₂/km šteje za:

- 3,5 lahkega gospodarskega vozila v letu 2014,
- 3,5 lahkega gospodarskega vozila v letu 2015,
- 2,5 lahkega gospodarskega vozila v letu 2016,
- 1,5 lahkega gospodarskega vozila v letu 2017,
- 1 lahko gospodarsko vozilo v letu 2018.

Med trajanjem sheme olajšav najvišje število novih lahkih gospodarskih vozil s specifičnimi emisijami CO₂ manj kot 50 g CO₂/km, ki jih je treba upoštevati pri uporabi določenih množiteljev iz prvega odstavka, ne sme presegati 25 000 lahkih gospodarskih vozil na proizvajalca.

Člen 6

Cilji specifičnih emisij za lahka gospodarska vozila na alternativna goriva

Da se ugotovi, ali proizvajalec upošteva cilje specifičnih emisij iz člena 4, se specifične emisije CO₂ do 31. decembra 2015 zmanjšajo za 5 % pri vsakem lahkem gospodarskem vozilu, načrtovanem za pogon na mešanico s 85 % bioetanola (E85), ki je v skladu z ustrezno zakonodajo Unije ali evropskimi tehničnimi standardi, ob priznavanju boljše tehnologije in zmožnosti zmanjšanja emisij pogona na biogorivo. To zmanjšanje velja samo v primeru, če bodo tovrstna alternativna goriva, ki izpolnjujejo trajnostna merila za biogoriva, opredeljena v zadevni zakonodaji Unije, na voljo na vsaj 30 % bencinskih črpalk v državi članici, kjer je lahko gospodarsko vozilo registrirano.

Člen 7

Združevanje

1. Proizvajalci novih lahkih gospodarskih vozil razen proizvajalcev, ki se jim odobri odstopanje v skladu s členom 11, se lahko združujejo za namene doseganja svojih obveznosti iz člena 4.

2. Sporazum o združitvi se lahko nanaša na eno ali več koledarskih let, vendar je lahko vsak sporazum veljaven za skupno največ pet koledarskih let in mora biti sklenjen najpozneje do vključno 31. decembra v prvem koledarskem letu, za katero se emisije združujejo. Proizvajalci, ki se združijo, Komisiji predložijo naslednje informacije:

- (a) proizvajalce, ki so v združenju;
- (b) proizvajalca, ki je bil imenovan za vodjo združenja, ki bo kontaktna točka združenja in odgovoren za plačilo premije za presežne emisije, ki se lahko naloži proizvajalcem iz združenja v skladu s členom 9;
- (c) dokaze, da bo vodja združenja sposoben izpolnjevati obveznosti iz točke (b).

3. Če predlagani vodja združenja ne izpolni zahteve za plačilo premije za presežne emisije, ki se lahko naloži združenju proizvajalcev v skladu s členom 9, Komisija o tem obvesti proizvajalce.

4. Proizvajalci, ki so v združenju, Komisijo skupno obveščajo o kakršnih koli spremembah vodje ali njegovega finančnega statusa, če to vpliva na njegovo sposobnost izpolnjevanja zahtev za plačilo premije za presežne emisije, naložene združenju v skladu s členom 9, ter o kakršnih koli spremembah v združenju ali razpustitvi združenja.

5. Proizvajalci se lahko združujejo, če so njihovi sporazumi v skladu s členoma 101 in 102 PDEU ter če pod komercialno utemeljenimi pogoji omogočajo odprto, pregledno in nediskriminacijsko sodelovanje vsakemu proizvajalcu, ki zaprosi za članstvo v združenju. Brez poseganja v splošno veljavnost pravil Unije o konkurenci za takšna združenja vsi člani združenja zlasti zagotovijo, da v okviru sporazuma o združitvi ne souporabljajo podatkov in si ne izmenjujejo informacij, razen naslednjih:

(a) povprečnih specifičnih emisij CO₂;

(b) cilja specifičnih emisij;

(c) skupnega števila registriranih vozil.

6. Odstavek 5 se ne uporablja, če so vsi proizvajalci, ki so vključeni v združenje, del iste skupine povezanih proizvajalcev.

7. Proizvajalci združenja, za katero se predložijo podatki Komisiji, se zaradi izpolnjevanja obveznosti iz člena 4 obravnavajo kot en proizvajalec, razen če se predloži obvestilo v skladu z odstavkom 3. Informacije o spremljanju in poročanju za posamezne proizvajalce ter za vsa združenja se bodo evidentirale in posredovale ter bodo na voljo v centralnem registru iz člena 8(4).

Člen 8

Spremljanje in posredovanje podatkov o povprečnih emisijah

1. Vsaka država članica za koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2012, in vsako naslednje koledarsko leto evidentira podatke za vsako novo lahko gospodarsko vozilo, registrirano na njenem ozemlju v skladu z delom A Priloge II. Ta informacija je na voljo proizvajalcem in njihovim imenovanim uvoznikom ali zastopnikom v vsaki državi članici. Države članice si kar najbolj prizadevajo zagotoviti pregledno delovanje poročevalnih organov.

2. Vsaka država članica do 28. februarja vsakega leta, prvič leta 2013, določi in Komisiji predloži informacije, naštet v delu B Priloge II, glede na predhodno koledarsko leto. Podatki se predložijo v obliki, določeni v delu C Priloge II.

3. Država članica na zahtevo Komisije predloži tudi popoln sklop podatkov, zbranih v skladu z odstavkom 1.

4. Komisija hrani podatke, ki jih predložijo države članice v skladu s tem členom, v javno dostopnem centralnem registru. Komisija do 30. junija 2013 in vsako naslednje leto za vsakega proizvajalca začasno izračuna:

(a) njegove povprečne specifične emisije CO₂ v predhodnem koledarskem letu;

(b) cilj specifičnih emisij v predhodnem koledarskem letu;

(c) razliko med proizvajalčevimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO₂ v predhodnem koledarskem letu in njegovim ciljem specifičnih emisij za zadevno leto.

Komisija obvesti vsakega proizvajalca o začasnih izračunih, ki veljajo zanj. Obvestilo za vsako državo članico vključuje podatke o številu novih registriranih lahkih gospodarskih vozilih in njihovih specifičnih emisijah CO₂.

5. Proizvajalci lahko v treh mesecih po prejemu obvestila o začasnem izračunu iz odstavka 4 Komisijo obvestijo o kakršnih koli napakah v podatkih in navedejo državo članico, pri kateri naj bi se te napake pojavile.

6. Komisija prouči vsa obvestila proizvajalcev in do 31. oktobra potrdi ali spremeni začasne izračune iz odstavka 4.

7. Če se Komisiji na podlagi izračunov iz odstavka 5 glede na koledarski leti 2012 in 2013 zdi, da je proizvajalec s svojimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO₂ presegel svoj cilj specifičnih emisij, ga o tem obvesti.

8. Pristojni organ za zbiranje in posredovanje podatkov o spremljanju v skladu s to uredbo je v vsaki državi članici organ, imenovan v skladu s členom 8(7) Uredbe (ES) št. 443/2009.

9. Komisija sprejme podrobna pravila za spremljanje in posredovanje podatkov iz tega člena in za uporabo Priloge II. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

Da bi upoštevala izkušnje, pridobljene pri izvajanju te uredbe, lahko Komisija z delegiranimi akti spremeni Prilogo II v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17.

10. Poleg tega države članice v skladu s tem členom zberejo in sporočijo podatke o registraciji vozil kategorij M₂ in N₂, kakor so opredeljena v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES, z referenčno maso, ki ne presega 2 610 kg, in vozil, katerih homologacija se podaljša v skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 715/2007.

Člen 9

Premija za presežne emisije

1. Komisija za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2014 in za vsako koledarsko leto potem proizvajalcu, ali kadar je to primerno, vodji združenja naloži plačilo premije za presežne emisije, če bodo povprečne specifične emisije CO₂ proizvajalca presegle cilj specifičnih emisij, ki bo veljal zanj.

2. Premija za presežne emisije iz odstavka 1 se izračunava z uporabo naslednje formule:

(a) od leta 2014 do leta 2018:

(i) za presežne emisije, večje od 3 g CO₂/km:

$$((\text{presežne emisije} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR} + 45 \text{ EUR}) \times \text{število novih lahkih gospodarskih vozil};$$

(ii) za presežne emisije, večje od 2 g CO₂/km, vendar ne večje od 3 g CO₂/km:

$$((\text{presežne emisije} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR} + 20 \text{ EUR}) \times \text{število novih lahkih gospodarskih vozil};$$

(iii) za presežne emisije, večje od 1 g CO₂/km, vendar ne večje od 2 g CO₂/km:

$$((\text{presežne emisije} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR} + 5 \text{ EUR}) \times \text{število novih lahkih gospodarskih vozil};$$

(iv) za presežne emisije, ki niso večje od 1 g CO₂/km:

$$(\text{presežne emisije} \times 5 \text{ EUR}) \times \text{število novih lahkih gospodarskih vozil};$$

(b) od leta 2019:

$$(\text{presežne emisije} \times 95 \text{ EUR}) \times \text{število novih lahkih gospodarskih vozil}.$$

Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve:

— „presežne emisije“ pomenijo pozitivno število gramov na kilometer, s katerim so proizvajalčeve povprečne specifične emisije CO₂ – upoštevajoč zmanjšanje emisij CO₂ zaradi inovativnih tehnologij, odobrenih v skladu s členom 12 – presegle njegov cilj specifičnih emisij v koledarskem letu ali delu koledarskega leta, za katero velja obveznost iz člena 4, zaokroženo na najbližja tri decimalna mesta, in

— „število novih lahkih gospodarskih vozil“ pomeni število proizvajalčevih novih lahkih gospodarskih vozil, ki so bila registrirana v navedenem obdobju, v skladu z merili za postopno uvajanje iz člena 4.

3. Komisija sprejme podrobnejša pravila za zbiranje premij za presežne emisije iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

4. Zneski premije za presežne emisije se štejejo za prihodek v splošnem proračunu Evropske unije.

Člen 10

Objava učinkovitosti proizvajalcev

1. Komisija do 31. oktobra 2013 in 31. oktobra vsako naslednje leto objavi seznam, v katerem so za vsakega proizvajalca navedeni:

(a) njegov cilj specifičnih emisij za predhodno koledarsko leto;

(b) njegove povprečne specifične emisije CO₂ v predhodnem koledarskem letu;

(c) razlika med proizvajalčevimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO₂ v predhodnem koledarskem letu in njegovim ciljem specifičnih emisij v zadevnem letu;

(d) povprečne specifične emisije CO₂ za vsa nova lahka gospodarska vozila, registrirana v Uniji v predhodnem koledarskem letu;

(e) povprečna masa za vsa nova lahka gospodarska vozila, registrirana v Uniji v predhodnem koledarskem letu.

2. Na seznamu, objavljenem v skladu z odstavkom 1, se od 31. oktobra 2015 navede tudi, ali je proizvajalec izpolnil zahteve člena 4 za predhodno koledarsko leto.

Člen 11

Odstopanje za nekatere proizvajalce

1. Za odstopanje od cilja specifičnih emisij, izračunanih v skladu s Prilogo I, lahko zaprosi proizvajalec, ki izdela manj kot 22 000 novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Uniji v vsakem koledarskem letu, in ki:

(a) ni del skupine povezanih proizvajalcev, ali

(b) je del skupine povezanih proizvajalcev, ki je v celoti odgovorna za manj kot 22 000 novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Uniji v vsakem koledarskem letu, ali

(c) je del skupine povezanih proizvajalcev, vendar vodi lastne proizvodne obrate in oblikovalni center.

2. Odstopanje, za katero se zaprosi na podlagi odstavka 1, se lahko odobri za največ pet koledarskih let. Prošnja se vložijo pri Komisiji in vključuje:

(a) ime proizvajalca in kontaktne osebe, ki ga zastopa;

(b) dokazilo o upravičenosti proizvajalca do odstopanja v skladu z odstavkom 1;

(c) podrobne podatke o lahkih gospodarskih vozilih, ki jih proizvajalec proizvaja, vključno z maso in specifičnimi emisijami CO₂ teh lahkih gospodarskih vozil, ter

(d) cilj specifičnih emisij, skladen s proizvajalčevo možnostjo za zmanjševanje emisij, vključno z gospodarskimi in tehnološkimi možnostmi za zmanjševanje njegovih specifičnih emisij CO₂ ob upoštevanju lastnosti trga za tip proizvedenega lahkega gospodarskega vozila.

3. Če Komisija meni, da je proizvajalec upravičen do odstopanja, za katero se zaprosi na podlagi odstavka 1, in če meni, da je cilj specifičnih emisij, ki ga predlaga proizvajalec, skladen z njegovo možnostjo za zmanjšanje emisij, vključno z gospodarskimi in tehnološkimi možnostmi za zmanjšanje specifičnih emisij CO₂, mu ob upoštevanju lastnosti trga za tip proizvedenega lahkega gospodarskega vozila odobri odstopanje. Odstopanje se uporablja od 1. januarja leta, ki sledi dnev, ko je bilo odstopanje odobreno.

4. Proizvajalec, za katerega velja odstopanje na podlagi tega člena, Komisijo takoj obvesti o kakršni koli spremembi, ki vpliva ali bi lahko vplivala na njegovo upravičenost do odstopanja.

5. Če Komisija na podlagi obvestila iz odstavka 4 ali iz drugega razloga meni, da proizvajalec ni več upravičen do odstopanja, ga razveljavi z začetkom veljavnosti 1. januarja naslednjega koledarskega leta in o tem obvesti proizvajalca.

6. Če proizvajalec ne doseže cilja specifičnih emisij, mu Komisija naloži plačilo premije za presežne emisije, kakor je določeno v členu 9.

7. Komisija sprejme pravila za dopolnitev odstavkov od 1 do 6 tega člena, med drugim o obrazložitvi meril za upravičenost do odstopanja, o vsebini prošnji ter vsebini in načinu ocenjevanja programov za zmanjšanje specifičnih emisij CO₂ z delegiranimi akti v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17.

8. Prošnje za odstopanje, ki vključujejo podporno dokumentacijo, obvestila iz odstavka 4, razveljavitve iz odstavka 5 in katero koli premijo za presežne emisije iz odstavka 6, ter akti, sprejeti na podlagi odstavka 7, se dajo na razpolago javnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije⁽¹⁾.

Člen 12

Ekološke inovacije

1. Na prošnjo dobavitelja ali proizvajalca se upoštevajo prihranki CO₂, doseženi z uporabo inovativnih tehnologij. Skupni prispevek teh tehnologij k zmanjšanju cilja specifičnih emisij posameznega proizvajalca je lahko največ 7 g CO₂/km.

2. Komisija sprejme podrobne določbe o postopku potrjevanja takšnih inovativnih tehnologij do 31. decembra 2012. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2) te uredbe. Navedene podrobne določbe so v

skladu z določbami člena 12(2) Uredbe (ES) št. 443/2009 in temeljijo na naslednjih merilih za inovativne tehnologije:

- (a) dobavitelj ali proizvajalec mora doseči prihranke CO₂, dosežene z uporabo inovativnih tehnologij;
- (b) inovativne tehnologije morajo preverjeno prispevati k zmanjšanju CO₂;
- (c) inovativne tehnologije ne smejo biti zajete v standardnih preskusnih ciklih za merjenje CO₂, ali obveznih določbah, ki izhajajo iz dodatnih dopolnilnih ukrepov v zvezi z zmanjšanjem za 10 g CO₂/km iz člena 1 Uredbe (ES) št. 443/2009, ali biti obvezne po drugih določbah zakonodaje Unije.

3. Dobavitelj ali proizvajalec, ki vloži prošnjo, da bi bil njegov ukrep potrjen kot inovativna tehnologija, Komisiji predloži poročilo, vključno s poročilom o preverjanju, ki ga pripravi neodvisni in priglašeni organ. V primeru medsebojnega vplivanja med tem ukrepom in drugo že potrjeno inovativno tehnologijo se v poročilu to medsebojno vplivanje navede, v poročilu o preverjanju pa se oceni, koliko se zaradi takšnega medsebojnega vplivanja spremeni zmanjšanje emisij, doseženo s posameznimi ukrepi.

4. Komisija doseženo zmanjšanje potrdi na podlagi meril iz odstavka 2.

Člen 13

Pregled in poročanje

1. Komisija do 1. januarja 2013 konča pregled ciljev specifičnih emisij v Prilogi I in odstopanj iz člena 11, da bi opredelila:

— načine za doseg dolgoročnega cilja 147 g CO₂/km do leta 2020, ki bodo stroškovno učinkoviti, ob upoštevanju potrditve njegove izvedljivosti na podlagi posodobljenih rezultatov ocene učinka ter

— vidike izvajanja tega cilja, vključno s premijo za presežne emisije.

Komisija na podlagi takšnega pregleda in njegove ocene učinka, ki vključuje splošno oceno učinka na avtomobilsko industrijo in njene odvisne industrije, po potrebi pripravi predlog za spremembo te uredbe v skladu z rednim zakonodajnim postopkom na način, ki bo kar se da nepristranski glede konkurence ter socialno pravičen in trajosten.

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

2. Za uresničitev dolgoročnega cilja od leta 2020 Komisija po potrebi do leta 2014 poda predlog Evropskemu parlamentu in Svetu za vključitev vozil kategorij N_2 in M_2 , kakor so opredeljena v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES, z referenčno maso, ki ne presega 2 610 kg, in vozil, katerih homologacija se podaljša v skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 715/2007, v to uredbo.

3. Komisija po oceni učinka do leta 2014 objavi poročilo o razpoložljivosti podatkov o odtisih in koristnem tovoru ter njihovi uporabi kot kazalnikov uporabnosti za določitev ciljev specifičnih emisij ter Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži predlog za spremembo Priloge I v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

4. Komisija do 31. decembra 2011 vzpostavi postopek za pridobitev reprezentativnih vrednosti emisij CO_2 , učinkovitosti porabe goriva in mase dodelanih vozil ter hkrati zagotovi, da ima proizvajalec osnovnega vozila pravočasen dostop do mase in specifičnih emisij CO_2 dodelanega vozila.

5. Komisija do 31. oktobra 2016 in nato vsaka tri leta z delegiranimi akti v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17 spremeni Prilogo I za prilagoditev števila M_0 , opredeljenega v navedeni prilogi, povprečni masi novih lahkih gospodarskih vozil iz preteklih treh koledarskih let.

Te prilagoditve prvič začnejo veljati 1. januarja 2018 in nato vsaka naslednja tri leta.

6. Komisija vključi lahka gospodarska vozila v pregled postopkov za merjenje emisij CO_2 v skladu s členom 13(3) Uredbe (ES) št. 443/2009.

Po datumu začetka uporabe revidiranega postopka za merjenje emisij CO_2 inovativne tehnologije ne bodo več odobrene v skladu s postopkom iz člena 12.

Komisija poleg tega vključi lahka gospodarska vozila v pregled Direktive 2007/46/ES v skladu s členom 13(4) Uredbe (ES) št. 443/2009.

Da bi bile vidne vse spremembe v regulativnem preskusnem postopku za merjenje specifičnih emisij CO_2 , Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17 prilagodi formule iz Priloge I.

Člen 14

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 9 Odločbe št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvaajanju Kjotskega protokola⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 15

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz drugega pododstavka člena 8(9), člena 11(7), člena 13(5) in četrtega pododstavka člena 13(6) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 3. junija 2011. Komisija pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje 6 mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo preklic v skladu s členom 16.

2. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 16 in 17.

Člen 16

Preklic pooblastila

1. Pooblastilo iz drugega pododstavka člena 8(9), člena 11(7), člena 13(5) in iz četrtega pododstavka člena 13(6) lahko kadarkoli preklic Evropski parlament ali Svet.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem času pred sprejetjem končne odločitve ter pri tem navede pooblastila, ki bi se lahko preklicala, in možne razloge za preklic.

3. Z odločitvijo o preklicu pooblastil prenehajo veljati pooblastila, navedena v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati nemudoma ali na dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Odločitev se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ UL L 49, 19.2.2004, str. 1.

*Člen 17***Nasprotovanje delegiranim aktom**

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od datuma uradnega obvestila.

Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za dva meseca.

2. Če do izteka roka iz odstavka 1 niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu, se akt objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, ki je v njem določen.

Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo o nameri, da delegiranemu aktu ne nameravata nasprotovati.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje delegiranemu aktu v roku iz odstavka 1, akt ne začne veljati. Institucija, ki nasprotuje, navede razloge za nasprotovanje delegiranemu aktu.

*Člen 18***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, dne 11. maja 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednica
GYŐRI E.

PRILOGA I

CILJI SPECIFIČNIH EMISIJ CO₂

1. Za vsako novo lahko gospodarsko vozilo se okvirna količina specifičnih emisij CO₂, merjena v gramih na kilometer, določi po naslednjih formulah:

(a) od leta 2014 do leta 2017:

$$\text{okvirne specifične emisije CO}_2 = 175 + a \times (M - M_0),$$

pri čemer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

$$M_0 = 1\,706,0$$

$$a = 0,093.$$

(b) od leta 2018:

$$\text{okvirne specifične emisije CO}_2 = 175 + a \times (M - M_0),$$

pri čemer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

M₀ = vrednost, sprejeta v skladu s členom 13(5)

$$a = 0,093$$

2. Cilj specifičnih emisij se za proizvajalca v koledarskem letu izračuna kot povprečje okvirnih specifičnih emisij CO₂ iz vsakega novega lahkega gospodarskega vozila, registriranega v zadevnem koledarskem letu, ki ga je proizvajalec proizvedel.
-

PRILOGA II

SPREMLJANJE IN POSREDOVANJE PODATKOV O EMISIJAH

A. Zbiranje podatkov o lahkih gospodarskih vozilih in določanje informacij o spremljanju emisij CO₂

1. Vsaka država članica v letu, ki se začne 1. januarja 2012, in vsakem naslednjem letu za vsako novo lahko gospodarsko vozilo, ki ga registrira na svojem ozemlju, evidentira naslednje podatke:

- (a) proizvajalca;
- (b) tip, varianto in različico;
- (c) specifične emisije CO₂ (v g/km);
- (d) maso (v kg);
- (e) medosno razdaljo (v mm);
- (f) kolotek krmiljene (v mm) in druge osi (v mm);
- (g) največjo tehnično dovoljeno maso obremenjenega vozila (v kg) v skladu s Prilogo III k Direktivi 2007/46/ES.

2. Podrobnosti iz točke 1 izhajajo iz certifikata o skladnosti za zadevno lahko gospodarsko vozilo. Če sta v certifikatu o skladnosti navedeni najmanjša in največja masa lahkega gospodarskega vozila, države članice za namene te uredbe uporabijo le podatek o največji masi. Pri vozilih z dvogorivnim motorjem (bencin/plin), katerih certifikati o skladnosti kažejo specifične emisije CO₂ za obe vrsti goriva, države članice uporabijo le vrednost, merjeno za plin.

3. Vsaka država članica v koledarskem letu, ki se začne 1. januarja 2012, in vsakem naslednjem koledarskem letu v skladu s postopki iz dela B te priloge za vsakega proizvajalca določi:

- (a) skupno število novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih na njenem ozemlju;
- (b) povprečje specifičnih emisij CO₂, kakor je določeno v točki 2 dela B te priloge;
- (c) povprečno maso, kakor je določeno v točki 3 dela B te priloge;
- (d) za vsako različico vsake variante vsakega tipa novega lahkega gospodarskega vozila:
 - (i) skupno število novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih na njenem ozemlju, kakor je določeno v točki 4 dela B te priloge;
 - (ii) specifične emisije CO₂;
 - (iii) maso;
 - (iv) odtis vozila, kakor je določeno v točki 5 dela B te priloge;
 - (v) koristni tovor.

B. Metodologija za določanje podatkov o spremljanju emisij CO₂ za nova lahka gospodarska vozila

Podatki o spremljanju, ki jih morajo države članice določiti v skladu s točko 3 dela A te priloge, se določijo v skladu z metodologijo iz tega dela.

1. Skupno število registriranih novih lahkih gospodarskih vozil (N)

Države članice določijo število novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih na njihovem ozemlju v zadevnem letu spremljanja (N).

2. Povprečje specifičnih emisij CO₂ iz novih lahkih gospodarskih vozil (S_{ave})

Povprečje specifičnih emisij CO₂ iz vseh novih lahkih gospodarskih vozil, na novo registriranih na ozemlju države članice v letu spremljanja (S_{ave}), se izračuna tako, da se vsota specifičnih emisij CO₂ iz vseh novih osebnih vozil (S) deli s številom novih vozil (N).

$$S_{ave} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Povprečna masa novih lahkih gospodarskih vozil

Povprečna masa vseh novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih na ozemlju države članice v letu spremljanja (M_{ave}), se izračuna tako, da se vsota mas vseh novih vozil (M) deli s številom novih vozil (N).

$$M_{ave} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. Porazdelitev po različicah novih lahkih gospodarskih vozil

Za vsako različico vsake variante vsakega tipa novega lahkega gospodarskega vozila se evidentirajo število na novo registriranih vozil, masa vozil, specifične emisije CO₂, medosna razdalja, kolotek in največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila.

5. Odtis

Odtis vozila se izračuna tako, da se medosna razdalja vozila pomnoži s povprečnim kolotekom vozila.

6. Koristni tovor

Koristni tovor vozila se določi kot razlika med največjo tehnično dovoljeno maso obremenjenega vozila v skladu s Prilogo II k Direktivi 2007/46/ES in maso vozila.

7. Dodelana vozila

Pri vozilih, ki se izdelujejo v več fazah, se specifične emisije dodelanega vozila dodelijo proizvajalcu osnovnega vozila.

Da bi zagotovili reprezentativnost vrednosti emisij CO₂, učinkovitosti porabe goriv in mase dodelanih vozil ne da bi s tem obremenili proizvajalca osnovnega vozila, Komisija predlaga poseben postopek spremljanja in najpozneje do 31. decembra 2011 ustrezno spremeni pristojno zakonodajo o homologaciji.

Pri opredelitvi takega postopka Komisija po potrebi določi, kako je treba spremljati maso in vrednost CO₂, to pa stori bodisi na podlagi tabele vrednosti CO₂, ki ustrezajo različnim končnim inercialno-masnim razredom, bodisi na podlagi ene same vrednosti CO₂, izpeljane iz nedodelanega vozila, ter privzete dodane mase N₁ razreda. V slednjem primeru se ta masa uporabi tudi za del C te priloge.

Komisija prodajalcu osnovnega vozila zagotovi tudi pravočasen dostop do mase in specifičnih emisij CO₂ dodelanega vozila.

C. Oblika za prenos podatkov

Države članice za vsakega proizvajalca vsako leto predložijo podatke iz točke 3 dela A te priloge v naslednjih oblikah:

Oddelek 1 – Zbirni nadzorni podatki

Država članica ⁽¹⁾ :	
Leto:	
Vir podatkov:	

Proizvajalec	Skupno število registriranih novih lahkih gospodarskih vozil	Število novih lahkih gospodarskih vozil, ki imajo opredeljeno vrednost emisij	Število novih lahkih gospodarskih vozil, ki imajo opredeljeno vrednost mase	Število novih lahkih gospodarskih vozil, ki imajo opredeljeno vrednost medosne razdalje	Število novih lahkih gospodarskih vozil, ki imajo opredeljeno vrednost koloteka krmiljene osi	Število novih lahkih gospodarskih vozil, ki imajo opredeljeno vrednost koloteka druge osi
(Proizvajalec 1)	...	...	...	...	...	...
(Proizvajalec 2)	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...
Skupaj (vsi proizvajalci)	...	...	...	...	...	...

⁽¹⁾ Oznake ISO 3166 alpha-2, z izjemo Grčije in Združenega kraljestva – za katera se uporabljata oznaki „EL“ oziroma „UK“.

Oddelek 2 – Podrobni nadzorni podatki

Ime proizvajalca Standardno poimenovanje v EU	Ime proizvajalca Nacionalno standardno poimenovanje	Ime proizvajalca Poimenovanje v matičnem registru	Vrsta	Variant	Različica	Znamka	Trgovsko ime	Kategorija vozila odobreno	Kategorija vozila Registracija	Število potrebnih kadrov registracij;	Specifične emisije CO ₂ (g/km)	Masa (v kg)	Največja tehnično dovoljena masa (kg)	Medosna razdalja (mm):	Kolorek Krmiljena os (mm)	Kolorek Druga os (mm)	Vrsta goriva	Gorivo	Prostornina (cm ³)	Električna energija poraba (Wh/km)	Šifra inovativne tehnologije ali skupine inovativnih tehnologij	Zmanjšanje emisij z uporabo inovativne tehnologije
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	Tip 1	Različica 1	Različica 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	Tip 1	Različica 1	Različica 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	Tip 1	Različica 2	Različica 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	Tip 1	Različica 2	Različica 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	Tip 2	Različica 1	Različica 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	Tip 2	Različica 1	Različica 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...

Ime proizvajalca Standardno poimenovanje v EU	Ime proizvajalca Nacionalno standardno poimenovanje	Ime proizvajalca Poimenovanje v matičnem registru	Vrsta	Varianta	Različica	Znamka	Trgovsko ime	Kategorija vozila odobreno	Kategorija vozila Registracija	Število potrebnih kadrov registracij;	Specifične emisije CO ₂ (g/km)	Masa (v kg)	Največja tehnično dovoljena masa (kg)	Medosna razdalja (mm):	Kolotek Krmiljena os (mm)	Kolotek Druga os (mm)	Vrsta goriva	Gorivo	Prostornina (cm ³)	Električna energija poraba (Wh/km)	Šifra inovativne tehnologije ali skupine inovativnih tehnologij	Zmanjšanje emisij z uporabo inovativne tehnologije
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	Tip 2	Različica 2	Različica 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	Tip 2	Različica 2	Različica 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 1	Proizv. 1	Proizv. 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	Tip 1	Različica 1	Različica 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	Tip 1	Različica 1	Različica 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	Tip 1	Različica 2	Različica 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...

Ime proizvajalca Standardno poimenovanje v EU	Ime proizvajalca Nacionalno standardno poimenovanje	Ime proizvajalca Poimenovanje v matičnem registru	Vista	Varianta	Različica	Znamka	Trgovsko ime	Kategorija vozila odobreno	Kategorija vozila Registracija	Število potrebnih kadrov registracijo;	Specifične emisije CO ₂ (g/km)	Masa (v kg)	Največja tehnično dovoljena masa (kg)	Medosna razdalja (mm):	Kolotek Krmiljena os (mm)	Kolotek Druga os (mm)	Vista goriva	Gorivo	Prostornina (cm ³)	Električna energija poraba (Wh/km)	Šifra inovativne tehnologije ali skupne inovativnih tehnologij	Zmanjšanje emisij z uporabo inovativne tehnologije
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	Tip 1	Različica 2	Različica 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	Tip 2	Različica 1	Različica 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	Tip 2	Različica 1	Različica 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	Tip 2	Različica 2	Različica 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	Tip 2	Različica 2	Različica 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Proizv. 2	Proizv. 2	Proizv. 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...

UREDBA (EU) št. 511/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. maja 2011

o izvajanju dvostranske zaščitne klavzule Sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in njenimi državami članicami in Republiko Korejo

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 23. aprila 2007 pooblastil Komisijo, da v imenu Unije in njenih držav članic začne pogajanja o sporazumu o prosti trgovini z Republiko Korejo (v nadaljnjem besedilu: Koreja).
- (2) Pogajanja so bila zaključena in Sporazum o prosti trgovini med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani in Republiko Korejo na drugi (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je bil podpisan 6. oktobra 2010 ⁽²⁾, 17. februarja 2011 je prejel soglasje Evropskega parlamenta ⁽³⁾ in se bo uporabljal, kakor je določeno v členu 15.10 Sporazuma.
- (3) Treba je določiti postopke za uporabo nekaterih določb Sporazuma v zvezi z zaščitnimi ukrepi.
- (4) Opredeliti bi bilo treba izraze „resna škoda“, „grožnja resne škode“ in „prehodno obdobje“ iz člena 3.5 Sporazuma.
- (5) Zaščitni ukrepi se v skladu s členom 3.1 Sporazuma lahko uporabijo le, kadar se zadevni izdelek uvaža v Unijo v tako povečanem obsegu, in pod takimi pogoji, da povzroča resno škodo ali resno ogroža proizvajalce v Uniji, ki proizvaja podobne ali neposredne konkurenčne izdelke.
- (6) Zaščitni ukrepi bi morali biti v eni od oblik iz člena 3.1 Sporazuma.

(7) Spremljanje in preverjanje Sporazuma ter po potrebi uvedba zaščitnih ukrepov bi se morali izvajati kolikor mogoče pregledno.

(8) Komisija bi morala enkrat letno predložiti poročilo o izvajanju Sporazuma in uporabi zaščitnih ukrepov.

(9) Obstajati bi morale podrobne določbe glede začetka postopkov. Komisija bi morala od držav članic prejeti informacije vključno z razpoložljivimi dokazi o kakršnih koli gibanjih uvoza, zaradi katerih bi morda bilo treba uporabiti zaščitne ukrepe.

(10) Zanesljivost statističnih podatkov o vsem uvozu iz Koreje v Unijo je zato bistvena, da se lahko ugotovi ali so bili izpolnjeni pogoji za uporabo zaščitnih ukrepov.

(11) V nekaterih primerih lahko že povečanje uvoza, ki je zgoščeno v eni ali več državah članicah, povzroči resno škodo ali grožnjo resne škode industriji Unije. V primeru, da pride do povečanja uvoza, ki je zgoščeno v eni ali več državah članicah, lahko Komisija uvede predhodne nadzorne ukrepe. Komisija bo v celoti proučila, kako opredeliti izdelek, vključen v preiskavo, in posledično industrijo Unije, ki izdelava podoben izdelek, da bo zagotovljeno učinkovito ukrepanje ob popolnem spoštovanju meril iz te uredbe in Sporazuma.

(12) Ob zadostnih dokazih *prima facie*, ki upravičujejo začetek postopka, bi morala Komisija v skladu s členom 3.2.2 Sporazuma objaviti uradno obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*.

(13) V skladu s členom 3.2.2 Sporazuma bi morale obstajati podrobne določbe o začetku preiskav, dostopu in pregledih zbranih informacij s strani zainteresiranih strani, zaslišanjih vpletenih strani ter njihovih možnostih, da predstavijo svoja stališča.

(14) V skladu s členom 3.2.1 Sporazuma bi morala Komisija Korejo pisno uradno obvestiti o začetku preiskave in se z njo posvetovati.

(15) Za večjo pravno varnost zadevnih gospodarskih subjektov je treba v skladu s členoma 3.2 in 3.3 Sporazuma določiti tudi roke za začetek preiskav in za ugotovitve, ali so ukrepi primerni, z namenom, da se te ugotovitve sprejmejo hitro.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. februarja 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. aprila 2011.

⁽²⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽³⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

- (16) Pred uporabo kakršnega koli zaščitnega ukrepa bi morala biti opravljena preiskava, pod pogojem da lahko Komisija v nujnih primerih uporabi začasne ukrepe v skladu s členom 3.3 Sporazuma.
- (17) Zaščitni ukrepi bi se morali uporabljati le v obsegu in za obdobje, ki sta potrebna za preprečitev resne škode in lažjo prilagoditev. Treba bi bilo opredeliti najdaljše trajanje zaščitnih ukrepov ter posebne določbe glede podaljšanja in pregleda takih ukrepov, v skladu s členom 3.2.5 Sporazuma.
- (18) Pozorno spremljanje bo olajšalo vsakršno pravočasno odločitev glede morebitnega začetka preiskave ali uvedbe ukrepov. Zato bi morala Komisija od dneva začetka uporabe Sporazuma redno spremljati uvoz in izvoz v občutljivih sektorjih.
- (19) Treba je določiti nekatere postopke v zvezi z uporabo člena 14 (povračilo ali oprostitev carinskih dajatev) protokola o opredelitvi „izdelkov s poreklom“ in o načinih upravnega sodelovanja („protokol o pravilih o poreklu“) Sporazuma, da bi zagotovili učinkovito delovanje mehanizmov, predvidenih v protokolu, ter celovito izmenjavo informacij z zadevnimi stranmi.
- (20) Ker bo povračilo carinskih dajatev možno omejiti šele pet let po začetku veljavnosti Sporazuma, bo mogoče treba na podlagi te uredbe uvesti zaščitne ukrepe kot odziv na resno škodo ali grožnjo resne škode za proizvajalce v Uniji, ki nastane zaradi uvoza, upravičenega do povračila ali oprostitve plačila carinskih dajatev. V takšnem postopku bi morala Komisija oceniti vse ustrezne dejavnike, ki vplivajo na položaj industrije Unije, vključno s pogoji iz člena 14.2.1 protokola o pravilih o poreklu. Zato bi morala Komisija od dneva začetka uporabe Sporazuma spremljati statistične podatke o Koreji za občutljive sektorje, na katere bi lahko vplivalo povračilo dajatev.
- (21) Od dneva začetka uporabe Sporazuma bi morala Komisija še posebej pozorno spremljati, zlasti v občutljivih sektorjih, tudi statistične podatke o razvoju uvoza v in izvoza iz Koreje.
- (22) Države članice se lahko v vlogah za finančne prispevke v skladu z Uredbo (ES) št. 1927/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji ⁽¹⁾ sklicujejo na končne zaščitne ukrepe, sprejete v skladu s to uredbo.
- (23) Izvajanje dvostranske zaščitne klavzule Sporazuma zahteva enotne pogoje za sprejetje začasnih in dokončnih zaščitnih ukrepov, za uvedbo predhodnih nadzornih ukrepov in za zaključek preiskave brez ukrepov. Te ukrepe bi morala sprejeti Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾.
- (24) Primerno je, da se za sprejetje nadzornih in začasnih ukrepov glede na učinke teh ukrepov in njihovo zaporedno logiko v povezavi s sprejetjem končnih zaščitnih ukrepov uporabi svetovalni postopek. Kadar bi zamuda pri uvajanju ukrepov povzročila škodo, ki bi bila težko popravljiva, je treba Komisiji omogočiti sprejetje začasnih ukrepov, ki se lahko začnejo uporabljati takoj.
- (25) Ta uredba bi se morala uporabljati le za izdelke s poreklom v Uniji ali Koreji –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

- (a) „izdelki“ pomenijo blago s poreklom v Uniji ali Koreji. Izdelek, vključen v preiskavo, lahko krije eno ali več tarifnih postavk ali njihov podsegment, odvisno od posebnih tržnih okoliščin, ali vsako delitev izdelka, ki se običajno uporablja v industriji Unije;
- (b) „zainteresirane strani“ pomeni strani, na katere vpliva uvoz zadevnega izdelka;
- (c) „industrija Unije“ pomeni proizvajalce v Uniji kot celoto, ki proizvajajo podobne ali neposredno konkurenčne izdelke in delujejo znotraj ozemlja Unije, ali tiste proizvajalce v Uniji, katerih skupna proizvodnja podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov predstavlja večji delež celotne proizvodnje teh izdelkov v Uniji. V primerih, ko je podoben ali neposredno konkurenčen izdelek zgolj eden od več izdelkov, ki jih proizvajajo proizvajalci, ki so del industrije Unije, se industrija opredeli kot specifične operacije, ki so del proizvodnje podobnega ali neposredno konkurenčnega izdelka;
- (d) „resna škoda“ pomeni znatno splošno poslabšanje položaja proizvajalcev v Uniji;
- (e) „grožnja resne škode“ pomeni resno škodo, ki je nedvomno neizogibna. Ugotavljanje obstoja grožnje resne škode temelji na preverljivih dejstvih in ne zgolj na trditvah, sklepih ali oddaljeni možnosti. Pri ugotavljanju obstoja nevarnosti resne škode bi bilo treba med drugim upoštevati napovedi, ocene in analize, opravljene na podlagi dejavnikov iz člena 5(5);

⁽¹⁾ UL L 406, 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (f) „prehodno obdobje“ pomeni, za izdelek, obdobje od datuma začetka uporabe Sporazuma, kot je določeno v členu 15.10 Sporazuma, do 10 let od datuma zaključitve znižanja ali odprave tarif, odvisno od posameznega izdelka.

Člen 2

Načela

1. V skladu s to uredbo se zaščitni ukrep lahko uvede, kadar se izdelek s poreklom v Koreji zaradi znižanja ali odprave carin za ta izdelek v Unijo uvaža v tako povečanih količinah, v absolutnem smislu ali glede na proizvodnjo Unije, in pod takimi pogoji, da povzroča resno škodo ali resno ogroža industrijo Unije, ki proizvaja podoben ali neposredno konkurenčen izdelek.

2. Zaščitni ukrepi so lahko v eni od naslednjih oblik:

- (a) opustitev nadaljnjega znižanja carinske stopnje za zadevni izdelek, kot je določena v skladu s Sporazumom, ali

- (b) zvišanje carinske stopnje za izdelek na raven, ki ne presega nižje od naslednjih:

- carinske stopnje za državo z največjimi ugodnostmi (MFN) za izdelek, veljavne v trenutku sprejetja ukrepa, ali
- osnovne carinske stopnje iz preglednice v Prilogi 2-A k Sporazumu v skladu s členom 2.5.2 Sporazuma.

Člen 3

Spremljanje

1. Komisija od dneva začetka uporabe Sporazuma spremlja razvoj statističnih podatkov o uvozu in izvozu za korejske izdelke v občutljivih sektorjih, na katere bi lahko vplivalo povračilo dajatev, ter redno sodeluje in izmenjuje podatke z državami članicami in industrijo Unije.

2. Na podlagi ustreznih utemeljenih zahtev zadevne industrije lahko Komisija preuči razširitev obsega spremljanja na druge sektorje.

3. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži letno poročilo o spremljanju najnovejših statističnih podatkov o uvozu izdelkov iz Koreje v občutljivih sektorjih in tistih sektorjih, na katere je bilo spremljanje razširjeno.

4. Komisija mora biti, v obdobju petih let od dneva začetka uporabe Sporazuma in na podlagi ustreznih utemeljenih zahtev industrije Unije, še posebej pozorna na vsako povečanje uvoza

končnih izdelkov s poreklom v Koreji v Unijo, kadar je takšno povečanje mogoče pripisati povečani uporabi delov ali sestavnih delov, uvoženih v Korejo iz tretjih držav, ki z Unijo niso sklenile sporazuma o prosti trgovini in za katere veljajo določbe o povračilu ali oprostitvi carinskih dajatev.

5. Za namene odstavka 4 se vsaj za naslednje izdelke šteje, da sodijo v kategorijo občutljivih izdelkov: tekstil in oblačila (tarifne številke HS 2007: 5204, 5205, 5206, 5207, 5408, 5508, 5509, 5510, 5511), potrošna elektronika (tarifne številke HS 2007: 8521, 8528), osebna vozila (tarifne številke HS 2007: 870321, 870322, 870323, 870324, 870331, 870332, 870333) in tudi izdelki, vključeni na dodatni seznam, pripravljen v skladu s členom 11.

Člen 4

Začetek postopkov

1. Preiskava se začne na zahtevo države članice, katere koli fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba in deluje v imenu industrije Unije, ali na pobudo Komisije, če je po njenem mnenju očitno dovolj dokazov *prima facie*, opredeljenih na podlagi dejavnikov iz člena 5(5), ki upravičujejo takšen začetek.

2. Zahteva po začetku preiskave vsebuje dokaze, da so izpolnjeni pogoji za uvedbo zaščitnih ukrepov iz člena 2(1). Zahteva na splošno vsebuje naslednje informacije: stopnjo in obseg povečanja uvoza zadevnega izdelka, izraženo absolutno in relativno, delež domačega trga, ki ga prevzame povečani uvoz, spremembe v stopnji prodaje, proizvodnje, produktivnosti, izkoriščenosti zmogljivosti, dobička in izgub ter zaposlenosti.

Preiskava se lahko začne tudi v primeru, da se uvoz zgoščeno poveča v eni ali več državah članicah pod pogojem, da je dovolj dokazov *prima facie* o tem, da so izpolnjeni pogoji za začetek preiskave, kot je opredeljeno na podlagi dejavnikov iz člena 5(5).

3. Država članica obvesti Komisijo, če je glede na gibanja uvoza iz Koreje potrebno sprejetje zaščitnih ukrepov. Te informacije vsebujejo razpoložljive dokaze, ugotovljene na podlagi dejavnikov iz člena 5(5). Komisija posreduje navedene informacije vsem državam članicam.

4. Komisija se nemudoma posvetuje z državami članicami, če prejme zahtevo v skladu z odstavkom 1 ali če želi začeti preiskavo na lastno pobudo. Posvetovanje z državami članicami se opravi v osmih delovnih dneh potem, ko Komisija pošlje zahtevo ali informacije, kot je določeno v odstavkih 1 in 3 tega člena, v okviru odbora iz člena 14. Kadar je po posvetovanju očitno, da obstaja dovolj dokazov *prima facie*, določenih na podlagi dejavnikov iz člena 5(5), ki upravičujejo začetek postopka, Komisija obvestilo objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Postopek se začne v enem mesecu po prejemu zahteve na podlagi odstavka 1.

5. Obvestilo iz odstavka 4:

- (a) vsebuje povzetek prejetih informacij in zahtevo, da se vse zadevne informacije sporočijo Komisiji;
- (b) določa rok, v katerem lahko zainteresirane strani predložijo pisna stališča in informacije, če jih je treba upoštevati pri preiskavi;
- (c) določa rok, v katerem lahko zainteresirane strani zaprosijo za zaslišanje pri Komisiji v skladu s členom 5(9).

6. Dokazi, zbrani za namen začetka postopka v skladu s členom 14.2 protokola o pravilih o poreklu, se lahko uporabijo tudi za preiskave, namenjene uvedbi zaščitnih ukrepov, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena, zlasti med prvim petletnim obdobjem po dnevu začetka uporabe Sporazuma.

Člen 5

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija začne preiskavo. Rok iz odstavka 3 začne teči na dan, ko je sklep o začetku preiskave objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Komisija lahko od držav članic zahteva, da posredujejo informacije, države članice pa storijo vse potrebno, da ugodijo takšni zahtevi. Če so te informacije v splošnem interesu in niso zaupne narave v smislu člena 12, se dodajo dokumentaciji, ki ni zaupne narave, kot je določeno v odstavku 8.

3. Kadar je le mogoče, se preiskava konča v šestih mesecih od njenega začetka. Ta rok se lahko podaljša za dodatne tri mesece v izjemnih okoliščinah, kot na primer ob vključitvi nenavadno visokega števila strani ali v primeru zapletenih tržnih razmer. Komisija uradno obvesti vse zainteresirane strani o vsakršnem tovrstnem podaljšanju in pojasni razloge, ki so pripeljali do tega podaljšanja.

4. Komisija zahteva vse informacije, za katere meni, da so potrebne za ugotovitve v zvezi s pogoji iz člena 2(1), in si prizadeva te informacije preveriti, kadar meni, da je to ustrezno.

5. Komisija v preiskavi oceni vse ustrezne objektivne in merljive dejavnike, ki vplivajo na položaj industrije Unije, zlasti stopnjo in obseg povečanja uvoza zadevnega izdelka v absolutnem in relativnem smislu, delež domačega trga, ki ga zadeva

povečan uvoz, spremembe ravni prodaje, proizvodnjo, produktivnost, izkoriščenost zmogljivosti, dobiček in izgubo ter zaposlenost. Ta seznam ni izčrpen in Komisija lahko upošteva tudi druge zadevne dejavnike za ugotavljanje obstoja škode ali grožnje resne škode, na primer delnice, cene, donos na vloženi kapital, denarni tok in druge dejavnike, ki povzročajo, so morda povzročili ali bi lahko povzročili resno škodo industriji Unije.

6. Zainteresirane strani, ki so se javile v skladu s členom 4(5)(b), in predstavniki Koreje lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, predložene Komisiji v zvezi s preiskavo, razen internih dokumentov, ki so jih pripravili organi Unije ali držav članic pod pogojem, da so te informacije pomembne za predstavitev njihovega primera, niso zaupne v smislu člena 12 in jih Komisija uporablja v preiskavi. Zainteresirane strani, ki so se javile, lahko Komisiji sporočijo svoja stališča o informacijah. Ta stališča se upoštevajo, če so podprta z zadostnimi dokazi *prima facie*.

7. Komisija zagotovi, da so vsi podatki in statistike, ki se uporabljajo v preiskavi, na voljo in so razumljivi, pregledni in preverljivi.

8. Komisija takoj, ko se vzpostavi potreben tehnični okvir, zagotovi z geslom zaščiten spletni dostop do dokumentacije nezaupne narave (v nadaljnjem besedilu: spletna platforma), ki ga upravlja in prek katerega se posredujejo vse zadevne informacije, ki niso zaupne v smislu člena 12. Zainteresiranim stranem iz preiskave, kakor tudi državam članicam in Evropskemu parlamentu se zagotovi dostop do te spletne platforme.

9. Komisija zainteresirane strani zasliši, zlasti, če so vložile pisni zahtevek v roku iz obvestila, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*, iz katere je razvidno, da bo izid preiskave verjetno vplival nanje in da obstajajo posebni razlogi, zaradi katerih morajo biti ustno zaslišane.

Komisija takšne strani kasneje zasliši tudi večkrat, če obstajajo posebni razlogi, da se jih ponovno zasliši.

10. Če informacije niso predložene v rokih, ki jih določi Komisija, ali če je preiskava znatno ovirana, se lahko do ugotovitev pride na podlagi razpoložljivih dejstev. Kadar Komisija ugotovi, da je katera koli zainteresirana stran ali tretja stran predložila lažne ali zavajajoče informacije, teh informacij ne upošteva in lahko uporabi razpoložljiva dejstva.

11. Komisija pisno uradno obvesti Korejo o začetku preiskave in se s Korejo posvetuje kolikor je mogoče vnaprej pred uporabo zaščitnega ukrepa, da se omogoči pregled informacij, ki izhajajo iz preiskave, in izmenjava stališč o ukrepu.

Člen 6

Predhodni nadzorni ukrepi

1. Kadar so uvozni trendi za izdelek s poreklom v Koreji takšni, da bi lahko privedli do enega od položajev iz členov 2 in 3, se za uvoz tega izdelka lahko uvedejo predhodni nadzorni ukrepi.

2. V primeru, da pride do povečanja uvoza izdelkov, ki spadajo v občutljive sektorje, ki je zgoščeno v eni ali več državah članicah, lahko Komisija uvede predhodne nadzorne ukrepe.

3. Komisija sprejme predhodne nadzorne ukrepe v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 14(2).

4. Trajanje veljavnosti predhodnih nadzornih ukrepov je omejeno. Če ni določeno drugače, prenehajo veljati ob koncu drugega šestmesečnega obdobja, ki sledi šestmesečnemu obdobju po njihovi uvedbi.

Člen 7

Uvedba začasnih zaščitnih ukrepov

1. Začasni zaščitni ukrepi se uporabijo v nujnih primerih, ko bi odlašanje povzročilo škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, v skladu s predhodno ugotovitvijo na podlagi dejavnikov iz člena 5(5), da obstajajo zadostni dokazi *prima facie*, da se je uvoz izdelka s poreklom v Koreji povečal zaradi zmanjšanja ali odprave carin v skladu s Sporazumom, in da takšen uvoz povzroča resno škodo ali resno ogroža industrijo Unije.

Komisija sprejme začasne ukrepe v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 14(2). V nujnih primerih, vključno v primeru iz odstavka 2, Komisija sprejme začasne zaščitne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj, v skladu s postopkom iz člena 14(4).

2. Kadar država članica zahteva takojšnje ukrepanje Komisije in kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, Komisija sprejme sklep najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahteve.

3. Začasni ukrepi se ne uporabljajo več kot 200 dni.

4. Če se začasni zaščitni ukrepi razveljavijo, ker preiskava pokaže, da pogoji iz člena 2(1) niso izpolnjeni, se kakršna koli carinska dajatev, obračunana na podlagi teh začasnih ukrepov, samodejno povrne.

5. Ukrepi iz tega člena se uporabljajo za vsak izdelek, ki se sprost v prosti promet po začetku njihove veljavnosti. Vendar pa ti ukrepi ne preprečujejo sprostitve izdelkov v prosti promet, ki so že na poti v Unijo, pod pogojem, da ni mogoče spremeniti kraja namembnosti teh izdelkov.

Člen 8

Zaključek preiskave in postopek brez ukrepov

1. Kadar dokončno ugotovljena dejstva kažejo, da pogoji iz člena 2(1) niso izpolnjeni, Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(3) sprejme sklep o zaključku preiskave in postopkov.

2. Komisija ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij v smislu člena 12 objavi poročilo, ki vsebuje njene ugotovitve in utemeljene sklepe v zvezi z vsemi ustreznimi vprašanji, ki se nanašajo na dejansko stanje in pravno podlago.

Člen 9

Uvedba dokončnih ukrepov

1. Kadar dokončno ugotovljena dejstva kažejo, da so pogoji iz člena 2(1) izpolnjeni, Komisija sprejme sklep o uvedbi dokončnih zaščitnih ukrepov v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(3).

2. Komisija ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij v smislu člena 12 objavi poročilo s povzetkom bistvenih dejstev in premislekov, ki so pomembni za sklep.

Člen 10

Trajanje in pregled zaščitnih ukrepov

1. Zaščitni ukrep velja samo tako dolgo, kot je to potrebno za preprečitev ali odpravo resne škode in lažjo prilagoditev. To obdobje ne presega dveh let, razen če se podaljša v skladu z odstavkom 3.

2. Zaščitni ukrep ostaja veljaven do rezultatov pregleda med vsakim obdobjem podaljšanja.

3. Začetno obdobje zaščitnega ukrepa se lahko izjemoma podaljša do dveh let, če je ugotovljeno, da je zaščitni ukrep še vedno potreben za preprečevanje ali odpravo škode in lažjo prilagoditev ter da obstajajo dokazi o prilagajanju industrije Unije.

4. Podaljšanja se sprejmejo v skladu s postopki iz te uredbe, ki se uporabljajo za preiskave, in z uporabo enakih postopkov kot za začetne ukrepe.

Skupno trajanje zaščitnega ukrepa ne sme preseči štirih let, vključno z morebitnimi začasnimi ukrepi.

5. Zaščitni ukrep se ne uporablja po izteku prehodnega obdobja, razen s privolitvijo Koreje.

Člen 11

Postopek za uporabo člena 14 protokola o pravilih o poreklu

1. Za namen uporabe člena 14 protokola o pravilih o poreklu Komisija pozorno spremlja razvoj ustreznih statističnih podatkov o uvozu in izvozu, njihove vrednosti in po potrebi njihovo količino ter redno izmenjuje te podatke z Evropskim parlamentom, Svetom in zadevnimi industrijami Unije ter jim poročajo o svojih ugotovitvah. Spremljanje se začne z dnem začetka uporabe Sporazuma, podatki pa se izmenjavajo vsaka dva meseca.

Komisija poleg tarifnih postavk, vključenih v člen 14.1 protokola o pravilih o poreklu, v sodelovanju z industrijo Unije pripravi seznam bistvenih tarifnih postavk, ki niso specifične za avtomobilski sektor, a so pomembne za proizvodnjo avtomobilov in druge povezane sektorje. Posebno spremljanje se izvaja, kot je določeno v členu 14.1 protokola o pravilih o poreklu.

2. Komisija na zahtevo države članice ali na svojo lastno pobudo nemudoma preuči, ali so izpolnjeni pogoji za sklicevanje na člen 14 protokola o pravilih o poreklu in sporoči svoje ugotovitve v desetih delovnih dneh po zahtevi. Po posvetovanjih v okviru posebnega odbora iz tretjega pododstavka člena 207(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije Komisija zahteva posvetovanja s Korejo kadar koli so izpolnjeni pogoji iz člena 14 protokola o pravilih o poreklu. Komisija sklene, da so pogoji med drugim izpolnjeni, ko so doseženi pragovi iz odstavka 3 tega člena.

3. Razlika 10 odstotnih točk se šteje kot „pomembna“ za namene uporabe točke (a) člena 14.2.1 protokola o pravilih o poreklu, ko se ocenjuje povečan delež uvoza delov ali sestavnih delov v Korejo v primerjavi s povečanim deležem izvoza končnih izdelkov iz Koreje v Unijo. 10-odstotno povečanje se šteje kot „pomembno“ za namene uporabe točke (b) člena 14.2.1 protokola o pravilih o poreklu, ko se ocenjuje povečanje izvoza končnih izdelkov iz Koreje v Unijo v absolutnih vrednostih ali glede na proizvodnjo Unije. Povečanja pod temi pragovi se tudi lahko štejejo za „pomembna“ na podlagi posameznih primerov.

Člen 12

Zaupnost

1. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabijo samo v namene, zaradi katerih so bile zahtevane.

2. Nobene zaupne informacije in nobene informacije, predložene na zaupni osnovi, ki so prejete v skladu s to uredbo, se ne razkrijejo brez posebnega dovoljenja njihovega predlagatelja.

3. V vsakem zahtevku za zaupno obravnavo so navedeni razlogi za zaupnost informacij. Če pa se izkaže, da pošiljatelj informacij ne želi niti objaviti niti dovoliti njihovega razkritja v splošnem ali kot povzetek in če se zdi, da zahteva za zaupno obravnavo ni upravičena, se zadevne informacije lahko zanemarijo.

4. Informacije se v vsakem primeru štejejo za zaupne, če je verjetno, da bi njihovo razkritje bistveno škodovalo predlagatelju ali viru takih informacij.

5. Odstavki 1 do 4 ne izključujejo sklicevanja organov Unije na splošne informacije in predvsem na razloge, na katerih temeljijo sklepi, sprejeti v skladu s to uredbo. Vendar ti organi upoštevajo zakonite interese zadevnih fizičnih in pravnih oseb, da se njihove poslovne skrivnosti ne razkrijejo.

Člen 13

Poročilo

1. Komisija objavi letno poročilo o uporabi in izvajanju Sporazuma. Poročilo vsebuje informacije o dejavnostih različnih organov, odgovornih za nadzor nad izvajanjem Sporazuma in upoštevanje obveznosti iz njega, med drugim tudi obveznosti v zvezi z ovirami trgovine.

2. Poseben del poročila se nanaša na upoštevanje obveznosti iz poglavja 13 Sporazuma, pa tudi na dejavnosti Notranje svetovalne skupine in Foruma civilne družbe.

3. Poročilo vsebuje tudi povzetek statističnih podatkov in prikazuje razvoj trgovine s Korejo. Posebej se navedejo rezultati spremljanja povračila dajatev.

4. Poročilo vsebuje informacije o izvajanju te uredbe.

5. Evropski parlament lahko v enem mesecu potem, ko Komisija objavi poročilo, Komisijo povabi na *ad hoc* sejo pristojnega odbora Evropskega parlamenta, da predstavi in pojasni katero koli vprašanje v zvezi z izvajanjem Sporazuma.

Člen 14

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 4(1) Uredbe Sveta (ES) št. 260/2009 z dne 26. februarja 2009 o skupnih pravilih za uvoz (¹). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 4 Uredbe.

5. Odstavki 2, 3 in 4 nikakor ne posegajo v izvajanje pooblastila Evropskega parlamenta in Sveta iz člena 11 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(¹) UL L 84, 31.3.2009, str. 1.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od datuma začetka uporabe Sporazuma, kot je določeno v členu 15.10 Sporazuma. V *Uradnem listu Evropske unije* se objavi obvestilo o datumu začetka uporabe Sporazuma.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 11. maja 2011

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednica

GYŐRI E.

PRILOGA I

IZJAVA KOMISIJE

Komisija pozdravlja dogovor v prvi obravnavi med Evropskim parlamentom in Svetom o uredbi o zaščitnih ukrepih.

Kot je predvideno v uredbi, bo Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložila letno poročilo o izvajanju Sporazuma o prosti trgovini med EU in Korejo. S pristojnim odborom Evropskega parlamenta bo pripravljena razpravljati o vseh vprašanjih o izvajanju Sporazuma.

V zvezi s tem želi Komisija navesti naslednje:

- (a) Komisija bo tesno spremljala izvajanje zavez Koreje glede regulativnih vprašanj, zlasti zaveze glede tehničnih ureditev v avtomobilskem sektorju. Spremljanje bo vključevalo vse vidike netarifnih ovir, rezultati pa bodo dokumentirani in posredovani Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (b) Komisija bo prav tako posvetila posebno pozornost učinkovitemu izvajanju zavez o zaposlovanju in okolju iz poglavja 13 Sporazuma (Trgovina in trajnostni razvoj). V povezavi s tem se bo Komisija posvetovala z Notranjo svetovalno skupino, ki bo vključevala predstavnike poslovnih organizacij, sindikatov in nevladnih organizacij. Izvajanje poglavja 13 Sporazuma bo v celoti dokumentirano in posredovano Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija se tudi strinja o pomembnosti zagotavljanja učinkovite zaščite v primeru nenadnega povečanja uvoza v občutljivih sektorjih, vključno z majhnimi avtomobili. Spremljanje občutljivih sektorjev bo vključevalo avtomobile, tekstil in potrošno elektroniko. V zvezi s tem Komisija navaja, da se lahko sektor majhnih avtomobilov za namene zaščitne preiskave šteje kot pomemben trg.

Komisija navaja, da bo imenovanje območij začasnega izvoza blaga na dodelavo na Korejskem polotoku v skladu z določbami člena 12 protokola o pravilih o poreklu zahtevalo mednarodni sporazum med stranmi, za kar bo Evropski parlament moral podati svoje soglasje. Komisija bo Parlament redno obveščala o razpravah Odbora za območja začasnega izvoza blaga na dodelavo na Korejskem polotoku.

Če se bo Komisija v primeru izjemnih okoliščin odločila za podaljšanje preiskave v skladu s členom 5(3), bo zagotovila, da to podaljšano obdobje ne bo preseglo datuma poteka kakršnih koli začasnih ukrepov, uvedenih v skladu s členom 7.

PRILOGA II

SKUPNA IZJAVA

Komisija in Evropski parlament se strinjata o pomembnosti tesnega sodelovanja pri spremljanju izvajanja Sporazuma o prosti trgovini med EU in Korejo ter uredbe o zaščitnih ukrepih. Glede tega sta sklenila naslednje:

- Če Evropski parlament sprejme priporočilo za začetek zaščitne preiskave, bo Komisija podrobno pregledala, ali so izpolnjeni pogoji iz uredbe za začetek po uradni dolžnosti. Če Komisija meni, da pogoji niso izpolnjeni, bo pristojnemu odboru Evropskega parlamenta predložila poročilo, vključno z obrazložitvijo vseh dejavnikov, povezanih z začetkom takšne preiskave.
 - Komisija bo na zahtevo pristojnega odbora Evropskega parlamenta temu poročala o kakršnih koli posebnih pomislekih glede izvajanja zavez v Koreji o netarifnih ukrepih ali poglavju 13 (Trgovina in trajnostni razvoj) Sporazuma o prosti trgovini.
-

UREDBA (EU) št. 512/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. maja 2011

o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija od leta 1971 dodeljuje državam v razvoju trgovinske preferenciale v okviru splošne sheme preferencialov (GSP). GSP se izvaja z zaporednimi uredbami o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov (v nadaljnjem besedilu: „shema“) z vsakokratnim, običajno triletnim obdobjem uporabe.
- (2) Sedanja shema je bila vzpostavljena z Uredbo Sveta (ES) št. 732/2008 ⁽²⁾ in se uporablja do 31. decembra 2011. Ta uredba bi morala zagotoviti, da se izvajanje sheme nadaljuje po tem datumu.
- (3) Prihodnje izboljšave sheme bi morale temeljiti na predlogu Komisije za novo uredbo (v nadaljnjem besedilu: „naslednja uredba“), ki bi upoštevala ustrezne vidike glede učinkovitosti Uredbe (ES) št. 732/2008 pri doseganju ciljev te sheme. Naslednja uredba bi morala vključevati potrebne spremembe za zagotovitev trenutne učinkovitosti sheme. Bistveno je tudi, da predlog Komisije upošteva statistične podatke o trgovini, ki so postali dostopni šele julija 2010, in sicer o uvozu, zajetim v shemi za obdobje, ki vključuje leto 2009, zaznamovano z močnim padcem v svetovni trgovini, vključno s tistim iz držav v razvoju. Enako pomembno je tudi zagotoviti, da so gospodarski subjekti in države upravičenke ustrezno obveščeni o spremembah, ki jih prinaša naslednja uredba. Iz teh razlogov preostalo obdobje uporabe Uredbe (ES) št. 732/2008 ni dovolj dolgo, da bi Komisija v tem času izdelala predlog in bi bila sprejeta naslednja uredba v skladu z rednim zakonodajnim postopkom. Vendar je zaželeno zagotoviti neprekinjeno nadaljevanje izvajanja sheme po 31. decembru 2011, dokler se ne sprejme in začne uporabljati naslednja uredba.

- (4) Obdobje podaljšanja Uredbe (ES) št. 732/2008 ne bi smelo biti časovno neomejeno. Zaradi tega in zaradi zagotovitve potrebnega časa za zakonodajni postopek za sprejetje nove sheme se obdobje uporabe navedene uredbe podaljša do 31. decembra 2013. Če se naslednja uredba začne uporabljati pred tem datumom, bi bilo treba obdobje podaljšanja ustrezno skrajšati.
- (5) Za zagotovitev skladnosti in neprekinjenega izvajanja sheme so potrebne nekatere tehnične spremembe Uredbe (ES) št. 732/2008.
- (6) Državam v razvoju, ki izpolnjujejo merila za upravičenost do posebnega spodbujevalnega režima za trajnostni razvoj in dobro upravljanje (GSP+), bi se moralo omogočiti uživanje ugodnosti dodatnih tarifnih preferencialov po tem režimu, če jim Komisija na njihovo zahtevo, predloženo do 31. oktobra 2011 ali 30. aprila 2013, dodeli posebni spodbujevalni režim do 15. decembra 2011 oziroma 15. junija 2013. Države v razvoju, ki so jim bile z Odločbo Komisije 2008/938/ES z dne 9. decembra 2008 o seznamu držav upravičenk, ki so upravičene do posebnega spodbujevalnega režima za trajnostni razvoj in dobro upravljanje, kakor je predvideno v Uredbi Sveta (ES) št. 732/2008 ⁽³⁾, in s Sklepom Komisije 2010/318/EU z dne 9. junija 2010 o državah upravičenkah, ki so upravičene do posebnega spodbujevalnega režima za trajnostni razvoj in dobro upravljanje od 1. julija 2010 do 31. decembra 2011, kakor je določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 732/2008 ⁽⁴⁾, dodeljene ugodnosti iz posebnega spodbujevalnega režima, bi morale obdržati ta status tudi med podaljšanjem sedanje sheme.
- (7) Uredbo (ES) št. 732/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 732/2008 se spremeni:

1. naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uredba Sveta (ES) št. 732/2008 z dne 22. julija 2008 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov od 1. januarja 2009 in spremembah uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 1100/2006 in (ES) št. 964/2007“;

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu Evropske unije) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2011.

⁽²⁾ UL L 211, 6.8.2008, str. 1.

⁽³⁾ UL L 334, 12.12.2008, str. 90.

⁽⁴⁾ UL L 142, 10.6.2010, str. 10.

2. v drugem pododstavku člena 8(2) se dodata naslednji točki:

„(c) za namene člena 9(1)(a)(iii): podatki, ki so bili na voljo 1. septembra 2010, in sicer kot letno povprečje treh zaporednih let;

(d) za namene člena 9(1)(a)(iv): podatki, ki so bili na voljo 1. septembra 2012, in sicer kot letno povprečje treh zaporednih let.“;

3. člen 9 se spremeni:

(a) v točki (a) odstavka 1 se za točko (ii) vstavi:

„ali

(iii) do 31. oktobra 2011 za dodelitev posebnega spodbujevalnega režima s 1. januarjem 2012,

ali

(iv) do 30. aprila 2013 za dodelitev posebnega spodbujevalnega režima s 1. julijem 2013;“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) drugi stavek se nadomesti z naslednjim:

„Državam, ki jim je bil na podlagi zahtevka iz točke (i) odstavka 1(a) dodeljen posebni spodbujevalni režim za trajnostni razvoj in dobro upravljanje, ni treba predložiti zahtevka iz točk (ii), (iii) ali (iv) navedenega odstavka.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Državam, ki jim je bil na podlagi zahtevka iz točke (ii) odstavka 1(a) dodeljen posebni spodbujevalni režim za trajnostni razvoj in dobro upravljanje, ni treba predložiti zahtevka iz točke (iii) ali (iv) navedenega odstavka. Državam, ki jim je bil na podlagi zahtevka iz točke (iii) navedenega odstavka dodeljen posebni spodbujevalni režim za trajnostni razvoj in dobro upravljanje, ni treba predložiti zahtevka iz njegove točke (iv).“;

4. člen 10(3) se spremeni:

(a) v točki (b) se na koncu stavka doda beseda „oziroma“;

(b) dodata se naslednji točki:

„(c) do 15. decembra 2011 za zahtevke iz člena 9(1)(a)(iii), oziroma

(d) do 15. junija 2013 za zahtevke iz člena 9(1)(a)(iv).“;

5. v členu 32(2) se besedilo „31. decembra 2011“ nadomesti z besedilom „31. decembra 2013 ali do datuma iz naslednje uredbe, pri čemer se upošteva datum, ki nastopi prej“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 11. maja 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednica
GYŐRI E.

UREDBA (EU) št. 513/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 11. maja 2011****o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V končnem poročilu, ki ga je 25. februarja 2009 na pooblastilo Komisije objavila skupina strokovnjakov na visoki ravni, ki ji je predsedoval Jacques de Larosière, je bilo ugotovljeno, da je treba okrepiti nadzorni okvir finančnega sektorja v Evropski uniji, da se zmanjša tveganje in resnost prihodnjih finančnih kriz. Poročilo je vključevalo priporočila za daljnosežne reforme strukture nadzora. Navedena skupina strokovnjakov je ugotovila tudi, da bi bilo treba vzpostaviti evropski sistem finančnih nadzornih organov (ESFS), ki bi ga sestavljali trije evropski nadzorni organi, in sicer za bančni sektor, za sektor zavarovanj in poklicnih pokojnin ter za sektor vrednostnih papirjev in trgov, poleg tega pa je priporočila tudi ustanovitev Evropskega sveta za sistemska tveganja.

(2) Komisija je v svojem sporočilu z dne 4. marca 2009 z naslovom „Spodbujanje okrevanja evropskega gospodarstva“ predlagala pripravo osnutka zakonodajnega akta za vzpostavitev ESFS, v svojem sporočilu z dne 27. maja 2009 z naslovom „Evropski finančni nadzor“ pa je navedla več podrobnosti o možni zgradbi takšnega novega nadzornega okvira in izpostavila specifičnost nadzora bonitetnih agencij.

(3) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 19. junija 2009 priporočil, da se vzpostavi ESFS, sestavljen iz mreže nacionalnih finančnih nadzornih organov, ki bi sodelovali s tremi novimi evropskimi nadzornimi organi. ESFS bi moral biti usmerjen v izboljšanje kakovosti in usklajenosti nacionalnega nadzora, krepitev nadzora nad čezmejnimi skupinami z vzpostavitvijo nadzornih kolegijev ter pripravo enotnega evropskega pravilnika, ki bi se uporabljal za vse udeležence finančnega trga na notranjem trgu. Evropski svet je poudaril, da bi moral imeti Evropski organ za vrednostne papirje in trge pooblastila za nadzor nad bonitetnimi agencijami. Poleg tega bi morala Komisija obdržati pristojnost za uveljavljanje Pogodb, zlasti poglavja I naslova VII Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v zvezi s skupnimi pravili o konkurenci v skladu z določbami, sprejetimi za izvajanje teh pravil.

(4) Z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ se je ustanovil Evropski nadzorni organ (Organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA).

(5) Področje pristojnosti ESMA bi bilo treba jasno opredeliti, tako da bodo lahko udeleženci na finančnem trgu ugotovili, kateri organ je pristojen na področju dejavnosti bonitetnih agencij. ESMA bi moral imeti v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ splošno pristojnost za zadeve v zvezi z registracijo in stalnim nadzorom registriranih bonitetnih agencij.

(6) ESMA bi moral imeti izključno pristojnost za registracijo in nadzor bonitetnih agencij v Uniji. Če ESMA na pristojne organe prenese posebne naloge, bi moral biti zanje še naprej pravno odgovoren. Vodje in drugo osebje pristojnih organov bi morali kot člani ESMA, na primer odbora nadzornikov ali internih odborov ESMA, sodelovati v procesu odločanja v ESMA v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.) ESMA bi moral imeti izključno pristojnost za sklepanje sporazumov o sodelovanju za izmenjavo informacij z nadzornimi organi tretjih držav. Kolikor pristojni organi sodelujejo v procesu odločanja v ESMA ali če opravljajo naloge v imenu ESMA, bi to moralo biti opredeljeno v teh sporazumih o sodelovanju.

⁽¹⁾ UL C 337, 14.12.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL C 54, 19.2.2011, str. 37.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. aprila 2011.

⁽⁴⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

⁽⁵⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 1.

- (7) Preglednost informacij, ki jih izdajatelj ocenjevanega finančnega instrumenta posreduje imenovani bonitetni agenciji, bi lahko imela veliko potencialno dodano vrednost za delovanje trga in varstvo vlagateljev. Zato bi bilo treba nameniti pozornost temu, kako bi lahko čim bolj povečali preglednost informacij, ki vplivajo na ocene vseh finančnih instrumentov. Kot prvo bi lahko razkritje teh informacij drugim registriranim ali certificiranim bonitetnim agencijam utegnulo povečati konkurenco med tovrstnimi agencijami, saj bi se lahko povečalo število nenaročenih ocen. Izdajanje takšnih nenaročenih ocen bi vzpodbujalo uporabo več kot ene ocene na finančni instrument. To bi pripomoglo tudi k preprečevanju navzkrižja interesov, zlasti po modelu izdajatelj plača, in bi morale povečati kakovost ocen. Drugič bi lahko razkritje teh informacij vsemu trgu povečalo zmožnost vlagateljev, da bi razvili lastne analize tveganja, saj bi njihova potrebna skrbnost temeljila na teh dodatnih informacijah. Razkritje bi lahko privedlo do manjšega zanašanja na bonitetne ocene, ki jih izdajo te agencije. Da bi izpolnili te temeljne cilje, bi morala Komisija ta vprašanja podrobneje oceniti, s tem, da bi morala nameniti pozornost ustreznemu obsegu obveznosti razkritja, saj vpliva na lokalne trge listinjenja, nadaljevanju dialoga z zainteresiranimi stranmi, spremljanju trga in regulativnega razvoja ter izkušenj iz drugih jurisdikcij. Na podlagi te ocene bi morala Komisija pripraviti ustrezne zakonodajne predloge. Ocena in predlogi Komisije bi morali pripomoči k določitvi novih obveznosti glede preglednosti na tak način, da bi bile kar najbolj v skladu z javnim interesom in varstvom vlagateljev.
- (8) Ker se bonitetne ocene uporabljajo po vsej Uniji, tradicionalno ločevanje matičnega pristojnega organa od drugih pristojnih organov ter uporaba kolegijskega nadzornega usklajevanja nista najbolj ustrezna za nadzor bonitetnih agencij. Z ustanovitvijo ESMA ni več potrebe po ohranjanju take strukture. Postopek registracije bi bilo treba zato poenotiti in časovne omejitve ustrezno zmanjšati.
- (9) ESMA bi moral biti odgovoren za registracijo in stalni nadzor bonitetnih agencij, ni pa odgovoren za nadzor uporabnikov bonitetnih ocen. Pristojni organi, ki so v skladu z ustreznimi področnimi zakonodajami določeni za nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic, pozavarovalnic, kolektivnih naložbenih podjetij, za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje in alternativnih investicijskih skladov, bi tako morali ostati odgovorni za nadzor nad tem, kako te finančne institucije in subjekti, ki se nadzirajo na nacionalni ravni v okviru in za namen uporabe drugih direktiv o finančnih storitvah ter za uporabo bonitetnih ocen v prospektih, uporabljajo bonitetne ocene.
- (10) Obstaja potreba po učinkovitem instrumentu za določitev usklajenih regulativnih tehničnih standardov, da se olajša uporaba Uredbe (ES) št. 1060/2009 v vsakodnevem delovanju in da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji ter ustrezno varstvo vlagateljev in potrošnikov po vsej Uniji. Ker je ESMA telo z visoko specializiranimi strokovnjaki, je učinkovito in ustrezno, da se mu zaupa priprava osnutka regulativnih tehničnih standardov.
- (11) Na področju bonitetnih agencij bi moral ESMA Komisiji predložiti osnutek regulativnih tehničnih standardov v zvezi z informacijami, ki jih mora bonitetna agencija zagotoviti v svoji vlogi za registracijo, informacijami, ki jih mora bonitetna agencija zagotoviti za vlogo za certificiranje in za oceno njenega sistemkega pomena za finančno stabilnost ali integriteto finančnih trgov, predstavitev informacij, vključno s strukturo, obliko, metodo in obdobjem poročanja, ki jih razkrijejo bonitetne agencije, v zvezi z oceno skladnosti metodologij bonitetnega ocenjevanja in zahtev, določenih v Uredbi (ES) št. 1060/2009, ter z vsebino in obliko rednega poročanja o podatkih bonitetnega ocenjevanja, za katere bo zaprosena bonitetna agencija zaradi stalnega nadzora, ki ga bo izvajal ESMA. Osnutek teh regulativnih tehničnih standardov bi morala v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 sprejeti Komisija, s čimer postanejo pravno zavezujoči. Pri pripravi svojega osnutka regulativnih tehničnih standardov bi moral ESMA glede na vsebino Uredbe (ES) št. 1060/2009 upoštevati smernice, ki jih je že izdal Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje ter če je to primerno in potrebno te smernice tudi posodobiti.
- (12) ESMA bi moral imeti na področjih, ki niso zajeta v regulativnih tehničnih standardih, pristojnost za izdajo in posodobitev nezavezujočih smernic o vprašanjih, povezanih z uporabo Uredbe (ES) št. 1060/2009.
- (13) ESMA bi moral imeti za učinkovito opravljanje svojih nalog pravico, da z enostavnim zahtevkom ali s sprejetjem odločitve zahteva vse potrebne informacije od bonitetnih agencij, oseb, ki so vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ocenjevanih subjektov in povezanih tretjih oseb, tretjih oseb, ki so jim bonitetne agencije oddale v zunanje izvajanje operativne funkcije, in ostalih oseb, ki so drugače tesno in pomembno povezane z bonitetnimi agencijami ali dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja. Slednja skupina oseb bi morala na primer obsegati tisto oseboj bonitetne agencije, ki ni neposredno udeležena v dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, zaradi svoje funkcije v bonitetni agenciji pa ima lahko pomembne informacije o posameznem primeru. V to kategorijo lahko spadajo tudi podjetja, ki opravljajo storitve za bonitetno agencijo. Podjetja, ki uporabljajo bonitetne ocene, ne bi smela spadati v to kategorijo. Če

ESMA takšne informacije zahteva z enostavnim zahtevkom, oseba, od katere se te informacije zahtevajo, informacij ni obvezana zagotoviti, vendar v primeru prostovoljnega odgovora na zahtevek zagotovljene informacije ne bi smele biti napačne ali zavajajoče. Te informacije bi morale biti dane na voljo brez odlašanja.

- (14) ESMA bi moral imeti za učinkovito izvajanje svojih nadzornih pooblastil pravico, da opravlja preiskave in inšpekcijske preglede na kraju samem.
- (15) Pristojni organi bi morali ESMA sporočiti vse informacije, zahtevane v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 ter mu pomagati in z njim sodelovati. ESMA in pristojni organi bi morali poleg tega tesno sodelovati s pristojnimi področnimi organi, odgovornimi za nadzor podjetij iz člena 4(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009. ESMA bi moral biti omogočen prenos določenih nadzornih nalog na pristojni organ države članice, na primer če nadzorna naloga zahteva znanje in izkušnje v zvezi z lokalnimi razmerami, ki so lažje dostopni na nacionalni ravni. Vrsta nalog, ki bi se jih lahko preneslo, vključujejo opravljanje določenih preiskovalnih nalog in inšpekcijskih pregledov na kraju samem. Pred prenosom nalog bi se moral ESMA posvetovati z ustreznim pristojnim organom o podrobnih pogojih v zvezi s takšnim prenosom nalog, vključno z obsegom naloge, ki bo prenesena, časovnim okvirom za njeno izvedbo ter posredovanjem potrebnih informacij ESMA in s strani ESMA. ESMA bi moral pristojnim organom za izvajanje prenesene naloge izplačati nadomestilo v skladu z uredbo o pristojbinah, ki jo sprejme Komisija z delegiranim aktom. ESMA ne bi smel prenesti pristojnosti glede sprejetja odločitev o registraciji.
- (16) Zagotoviti je treba, da lahko pristojni organi od ESMA zahtevajo, da preveri izpolnjevanje pogojev za razveljavitev registracije bonitetne agencije ter da začasno prekliche uporabo bonitetnih ocen, kadar bonitetna agencija huje in vztrajno krši Uredbo (ES) št. 1060/2009. ESMA bi moral te zahteve oceniti in ustrezno ukrepati.
- (17) ESMA bi moral imeti možnost naložiti periodične denarne kazni, s čimer bi bonitetne agencije prisilil k odpravi kršitve, k zagotovitvi popolnih informacij, ki jih je zahteval, ali k privolitvi v preiskavo ali inšpekcijski pregled na kraju samem.
- (18) ESMA bi moral imeti tudi možnost oglobiti bonitetne agencije, če ugotovi, da so namerno ali iz malomarnosti prekršile Uredbo (ES) št. 1060/2009. Globa bi morala biti naložena glede na resnost kršitve. Kršitve bi bilo treba razdeliti v različne skupine, za katere bi morale biti natančno opredeljene globe. Da bi določili znesek globe za posamezno kršitev, bi moral ESMA uporabiti dvostopenjsko metodologijo, namreč določitev osnovnega zneska globe in po potrebi prilagoditev tega zneska z nekaterimi količniki. Osnovni znesek bi bilo treba določiti z upoštevanjem letnega prometa zadevne bonitetne agencije, globo pa prilagajati z višanjem ali nižanjem osnovnega zneska z uporabo ustreznih količnikov v skladu s to uredbo.
- (19) Ta uredba določa količnike, povezane z olajševalnimi in oteževalnimi dejavniki, tako da se ESMA omogočijo ustrezna orodja za odločitev o globi, ki je sorazmerna z resnostjo storjene kršitve bonitetne agencije, pri čemer pa se upošteva tudi okoliščine, v katerih je prišlo do kršitve.
- (20) ESMA bi moral pred odločitvijo o naložitvi globe ali periodične denarne kazni dati osebam, ki so v postopku, možnost zagovora, da se upošteva njihova pravica do obrambe.
- (21) Države članice bi morale ostati pristojne za določanje in izvajanje pravil o kaznih za kršitve obveznosti finančnih institucij in drugih subjektov, da v regulatorne namene uporabljajo samo bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, registrirane v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.
- (22) Ta uredba ne bi smela povzročiti precedensa za to, da bi evropski nadzorni organi lahko nalagali denarne ali nedejanske sankcije oziroma kazni udeležencem na finančnem trgu ali drugim podjetjem v zvezi z drugimi vrstami dejavnosti.
- (23) ESMA ne bi smel nalagati glob ali periodičnih denarnih kazni, kadar je predhodna oprostilna sodba ali obsodba, izhajajoča iz identičnega ali skoraj identičnega dejanskega stanja, postala pravnomočna v kazenskem postopku po nacionalnem pravu.

- (24) Globe in periodične denarne kazni, ki jih naloži ESMA, bi morale biti izvršljive, njihovo izvršbo pa bi morala urejati pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršba. Pravila civilnega postopka ne bi smela zajemati pravil kazenskega postopka, lahko pa bi zajemala pravila upravnega postopka.
- (25) V primeru, da bonitetna agencija krši določbe, bi lahko ESMA sprejel več nadzornih ukrepov, npr. da od bonitetne agencije zahteva odpravo kršitve, začasno prekine uporabo ocen za regulativne namene, bonitetni agenciji začasno prepreči izdajanje ocen in kot skrajni ukrep razveljavi registracijo, kadar bonitetna agencija resno ali večkrat krši določbe Uredbe (ES) št. 1060/2009. Nadzorne ukrepe bi moral ESMA uporabiti z upoštevanjem narave in resnosti kršitve in bi moral pri tem spoštovati načelo sorazmernosti. Pred sprejetjem odločitve o nadzornih ukrepih bi moral ESMA osebam, ki so v postopku, dati možnost zagovora, da se upošteva njihova pravica do obrambe.
- (26) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije, pa tudi v ustavnih tradicijah držav članic. Zato bi bilo treba to uredbo razlagati in uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli, tudi tistimi, ki se nanašajo na svobodo tiska in svobodo izražanja v medijih ter na pravico do tolmačenja in prevajanja za tiste, ki ne govorijo oziroma razumejo jezika postopka, kar spada v splošno pravico do poštenega sojenja.
- (27) Za namene pravne varnosti je primerno, da se uvedejo jasni prehodni ukrepi za posredovanje spisov in delovnih dokumentov pristojnih organov ESMA.
- (28) Registracija bonitetne agencije, ki jo je izdal pristojni organ, bi morala tudi po prenosu nadzornih pooblastil pristojnih organov na ESMA ostati veljavna po vsej Uniji.
- (29) Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi z nadaljnjim določanjem ali spremembo meril za ocenjevanje enakovrednosti regulativnega in nadzornega pravnega okvira tretje države, da bi se upošteval razvoj na finančnih trgih, sprejela uredba o pristojbinah in taksah in podrobna pravila o globah in periodičnih denarnih kaznih ter da bi spremenila priloge Uredbe (ES) št. 1060/2009. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov.
- (30) Pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov bi morala Komisija zagotoviti zgodnje in stalno posredovanje informacij o zadevnih dokumentih Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (31) Evropski parlament in Svet bi morala imeti na voljo tri mesece od datuma uradnega obvestila, da nasprotujeta delegiranemu aktu. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta bi moralo biti mogoče to obdobje podaljšati za tri mesece za pomembnejša področja. Evropski parlament in Svet bi morala imeti tudi možnost, da sporočita drugim institucijam, da ne nameravata nasprotovati. Ta zgodnja odobritev delegiranih aktov je še posebej ustrezna, kadar se je treba držati rokov, če na primer za Komisijo obstajajo roki za sprejetje delegiranih aktov, določeni v temeljnem aktu.
- (32) V izjavi o členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, priloženi sklepni listini medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, se konferenca seznanja, da namerava Komisija v skladu s svojo ustaljeno prakso pri pripravi osnutkov delegiranih aktov na področju finančnih storitev nadaljevati posvetovanje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice.
- (33) Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ se uporablja za obdelavo osebnih podatkov za namene Uredbe (ES) št. 1060/2009.
- (34) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov s strani institucij in organov Skupnosti ter o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾ se uporablja v celoti za obdelavo osebnih podatkov za namene Uredbe (ES) št. 1060/2009.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

(35) Ker ciljev te uredbe, in sicer vzpostavitve uspešnega in učinkovitega nadzornega okvira za bonitetne agencije tako, da se nadzor dejavnosti bonitetnega ocenjevanja v Uniji zaupa enemu samemu nadzornemu organu, nujenja ene same kontaktne točke za bonitetne agencije in zagotavljanja dosledne uporabe pravil za bonitetne agencije, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic, temveč se zaradi vseevropske strukture in učinka dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih je treba nadzirati, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(36) Uredbo (ES) št. 1060/2009 bi bilo treba zato ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe

Uredba (ES) št. 1060/2009 se spremeni:

1. V členu 3(1) se dodajo naslednje točke:

- „(p) ‚pristojni organipomeni organe‘ ki jih države članice imenujejo v skladu s členom 22;
- (q) „področna zakonodaja“ pomeni pravne akte Unije iz prvega pododstavka člena 4(1);
- (r) ‚pristojni področni organi‘ pomeni pristojne nacionalne organe, ki so v skladu z ustrezno področno zakonodajo določeni za nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic, pozavarovalnic, kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje in alternativnih investicijskih skladov.“

2. Člen 4 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditne institucije, kot so opredeljene v Direktivi 2006/48/ES, investicijska podjetja, kot so opredeljena v Direktivi 2004/39/ES, zavarovalnice, ki so urejene s Prvo direktivo Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (*),

zavarovalnice, kot so opredeljene v Direktivi 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (**), pozavarovalnice, kot so opredeljene v Direktivi 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (***), KNPVP, kot so opredeljeni v Direktivi 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (****), institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot so opredeljene v Direktivi 2003/41/ES, lahko v regulatorne namene uporabljajo samo bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije s sedežem v Uniji in registrirane v skladu s to uredbo.

(*) UL L 228, 16.8.1973, str. 3.

(**) UL L 345, 19.12.2002, str. 1.

(***) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.

(****) UL L 302, 17.11.2009, str. 32.“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) točke (b), (c) in (d) se nadomestijo z naslednjim:

„(b) bonitetna agencija je preverila, da dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija tretje države, in na podlagi katerih se izda bonitetna ocena, ki jo je treba odobriti, izpolnjujejo zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz členov 6 do 12, kar lahko Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljenem z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*) (v nadaljnjem besedilu: ESMA), tudi neprekinjeno dokazuje;

(c) zmožnost ESMA, da ocenjuje in spremlja izpolnjevanja zahtev iz točke (b) s strani bonitetne agencije, ustanovljene v tretji državi, ni omejena;

(d) bonitetna agencija predloži na zahtevo ESMAju vse potrebne informacije, da omogoči ESMA neprekinjen nadzor skladnosti z zahtevami iz te uredbe;

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

(ii) točka (h) se nadomesti z naslednjo:

„(h) med ESMA in ustreznim nadzornim organom bonitetne agencije, ustanovljene v tretji državi obstaja ustrezen sporazum o sodelovanju. ESMA zagotovi, da so v sporazumu o sodelovanju določeni vsaj:

(i) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in ustreznim nadzornim organom bonitetne agencije v tretji državi, in

(ii) postopki o usklajevanju nadzornih dejavnosti, da se ESMA omogoči neprekinjeno spremljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerega se izda odobrena bonitetna ocena.“;

3. Člen 5 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Bonitetna agencija iz odstavka 1 lahko vloži vlogo za certificiranje. Vlogo se predloži ESMA v skladu z ustreznimi določbami člena 15.“;

(b) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„3. ESMA pregleda in sprejme odločitve glede vloge za certificiranje v skladu s postopkom iz člena 16. Odločitve o certificiranju temelji na merilih iz točk (a) do (d) odstavka 1 tega člena.“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Bonitetna agencija iz odstavka 1 lahko poda tudi vlogo za izvzetej:

(a) za vsak primer posebej, iz obveznosti izpolnjevanja nekaterih ali vseh zahtev iz oddelka A Priloge I in člena 7(4), če lahko dokaže, da zahteve niso sorazmerne z naravo, obsegom in kompleksnostjo njenih poslov ter z naravo in obsegom izdajanja bonitetnih ocen;

(b) iz zahteve po fizični prisotnosti v Uniji, kadar bi bila takšna zahteva preveč obremenjujoča in nesorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo njenih poslov ter z naravo in obsegom izdajanja bonitetnih ocen.

Bonitetna agencija vloži vlogo za izvzetej v skladu s točko (a) ali (b) prvega pododstavka skupaj z vlogo za certificiranje. ESMA pri oceni vloge za izvzetej upošteva velikost bonitetne agencije iz odstavka 1 ob upoštevanju narave, obsega in kompleksnosti njenih poslov ter narave in obsega izdajanja bonitetnih ocen in vpliva bonitetnih ocen, ki jih je izdala bonitetna agencija, na finančno stabilnost in integriteto finančnih trgov ene ali več držav članic. Na podlagi teh dejavnikov lahko ESMA bonitetni agenciji iz odstavka 1 odobri izvzetej.“;

(d) odstavek 5 se črta;

(e) v odstavku 6 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih, Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 38a in pod pogoji iz členov 38b in 38c sprejme ukrepe, s katerimi podrobneje opredeli ali spremeni merila iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka tega odstavka.“;

(f) odstavek 7 in 8 se nadomestita z naslednjim:

„7. ESMA sklene sporazume o sodelovanju z ustreznimi nadzornimi organi tretjih držav, katerih pravni in nadzorni okvir se štejejo za enakovrednega tej uredbi v skladu z odstavkom 6. Takšen sporazum določa vsaj:

(a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in zadevnimi nadzornimi organi zadevnih tretjih držav, in

(b) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti.

8. Člena 20 in 24 se smiselno uporabljata za certificirane bonitetne agencije in bonitetne ocene, ki jih te agencije izdajo.“

4. V členu 6 se odstavek 3 spremeni:

(a) uvodni stavek prvega pododstavka se nadomesti z naslednjim:

„3. ESMA lahko bonitetno agencijo na njeno zahtevo oprosti izpolnjevanja zahtev iz točk 2, 5 in 6 oddelka A Priloge I in člena 7(4), če lahko bonitetna agencija dokaže, da te zahteve niso sorazmerne z naravo, obsegom in kompleksnostjo njenih poslov ter z naravo in obsegom izdajanja bonitetnih ocen in da:“;

(b) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pri skupini bonitetnih agencij ESMA zagotovi, da vsaj ena bonitetna agencija iz skupine ni oproščena izpolnjevanja zahtev iz točk 2, 5 in 6 oddelka A Priloge I in člena 7(4).“

5. Člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Zunanje izvajanje

Oddajanje pomembnih operativnih funkcij v zunanje izvajanje ne sme biti opravljeno tako, da bi se bistveno poslabšala kakovost notranjih kontrol bonitetne agencije in zmožnost ESMA, da nadzira, ali bonitetna agencija izpolnjuje obveznosti v skladu s to uredbo.“

6. V členu 10 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Bonitetna agencija imena ESMA ali katerega koli pristojnega organa ne uporablja na način, ki bi namigoval ali nakazoval, da je ESMA ali pristojni organ potrdil ali odobril bonitetne ocene ali kakršne koli dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija.“

7. V členu 11 se odstavek 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Bonitetna agencija v centralnem registru, ki ga vzpostavi ESMA, da na voljo informacije o svojih preteklih rezultatih, vključno s pogostostjo sprememb bonitetnih ocen, ter informacije o bonitetnih ocenah, izdanih v preteklosti, in njihovih spremembah. Bonitetna agencija zagotovi informacije za centralni register v standardizirani obliki, ki jo določi ESMA. ESMA omogoči javni dostop do teh informacij in vsako leto objavi povzetek informacij glede bistvenega opaženega razvoja.

3. Bonitetna agencija ESMA vsako leto do 31. marca zagotovi informacije o zadevah, določenih v točki 2 dela II oddelka E Priloge I.“

8. Člen 14 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Registracija velja za celotno ozemlje Unije, potem ko začne veljati odločitev o registraciji bonitetne agencije, ki jo sprejme ESMA v skladu s členom 16(3) ali členom 17(3).“;

(b) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Bonitetna agencija nemudoma uradno obvesti ESMA o vsaki bistveni spremembi pogojev za začetno registracijo, vključno z morebitnim odprtjem ali zaprtjem podružnice v Uniji.“;

(c) odstavek 4 in 5 se nadomestita z naslednjima:

„4. Brez poseganja v člen 16 ali 17 ESMA registrira bonitetno agencijo, če ob upoštevanju členov 4 in 6 pri pregledu vloge ugotovi, da bonitetna agencija izpolnjuje pogoje za izdajanje bonitetnih ocen, določene v tej uredbi.

5. ESMA ne postavlja zahtev glede registracije, ki niso predvidene v tej uredbi.“

9. Členi od 15 do 21 se zamenjajo z naslednjim:

„Člen 15

Vloga za registracijo

1. Bonitetna agencija vloži vlogo za registracijo pri ESMA. Vloga vsebuje informacije o zadevah, določenih v Prilogi II.

2. Če vloge za registracijo predloži skupina bonitetnih agencij, članice skupine pooblastijo eno izmed njih, da v imenu skupine vloži vse vloge pri ESMA. Pooblaščen bonitetna agencija zagotovi informacije o zadevah, določenih v Prilogi II, za vsako članico skupine.

3. Bonitetna agencija vloži vlogo v katerem koli uradnem jeziku institucij Unije. Določbe Uredbe št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (*) se smiselno uporabljajo za vse drugo sporočanje med ESMA ter bonitetnimi agencijami in njihovim osebjem.

4. ESMA v dvajsetih delovnih dneh od prejema vloge oceni, ali je vloga popolna. Če vloga ni popolna, ESMA določi rok, do katerega mora bonitetna agencija zagotoviti dodatne informacije.

Ko ESMA oceni, da je vloga popolna, o tem uradno obvesti bonitetno agencijo.

Člen 16**Pregled vloge za registracijo bonitetne agencije, ki ga opravi ESMA**

1. ESMA v 45 delovnih dneh od uradnega obvestila iz drugega pododstavka člena 15(4) pregleda vlogo za registracijo bonitetne agencije na podlagi usklajenosti bonitetne agencije s pogoji iz te uredbe.

2. ESMA lahko podaljša obdobje pregleda za nadaljnjih 15 delovnih dni, zlasti če bonitetna agencija:

(a) namerava odobriti bonitetne ocene iz člena 4(3);

(b) namerava uporabiti zunanje izvajanje, ali

(c) zahteva oprostitev izpolnjevanja zahtev v skladu s členom 6(3).

3. ESMA v 45 delovnih dneh od uradnega obvestila iz drugega pododstavka člena 15(4) oziroma v 60 delovnih dneh v primerih, kadar velja odstavek 2 tega člena, sprejme v celoti utemeljeno odločitev o registraciji ali zavrnitvi registracije.

4. Odločitev, ki jo ESMA sprejme v skladu z odstavkom 3, začne veljati peti delovni dan po njenem sprejetju.

Člen 17**Pregled vloge za registracijo skupine bonitetnih agencij, ki ga opravi ESMA**

1. ESMA v 55 delovnih dneh od uradnega obvestila iz drugega pododstavka člena 15(4) pregleda vlogo za registracijo skupine bonitetnih agencij na podlagi usklajenosti teh bonitetnih agencij s pogoji iz te uredbe.

2. ESMA lahko podaljša obdobje pregleda za nadaljnjih 15 delovnih dni, zlasti, če katera izmed bonitetnih agencij v skupini:

(a) namerava odobriti bonitetne ocene iz člena 4(3);

(b) namerava uporabiti zunanje izvajanje, ali

(c) zahteva oprostitev izpolnjevanja zahtev v skladu s členom 6(3).

3. ESMA v 55 delovnih dneh od uradnega obvestila iz drugega pododstavka člena 15(4) oziroma v 70 delovnih dneh, kadar velja odstavek 2 tega člena, sprejme v celoti utemeljeno individualno odločitev o registraciji ali zavrnitvi registracije za vsako bonitetno agencijo v skupini.

4. Odločitev, ki jo ESMA sprejme v skladu z odstavkom 3, začne veljati peti delovni dan po njenem sprejetju.

Člen 18**Obvestilo o odločitvi o registraciji, zavrnitvi ali razveljavitvi registracije in objava seznama registriranih bonitetnih agencij**

1. V petih delovnih dneh po sprejetju odločitve v skladu s členom 16, 17 ali 20 ESMA o odločitvi uradno obvesti zadevno bonitetno agencijo. Kadar ESMA zavrne registracijo bonitetne agencije ali razveljavi registracijo bonitetne agencije, v odločitvi poda v celoti utemeljene razloge.

2. ESMA sporoči Komisiji, Evropskemu nadzornemu organu (Evropski bančni organ), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**) (v nadaljnjem besedilu: EBA), Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (***) (v nadaljnjem besedilu: EIOPA), pristojnim organom in področnim pristojnim organom, vse odločitve, sprejete v skladu s členom 16, 17 ali 20.

3. ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam bonitetnih agencij, registriranih v skladu s to uredbo. Ta seznam se posodobi v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve v skladu s členom 16, 17 ali 20. Komisija v tridesetih dneh po posodobitvi objavi ta posodobljeni seznam v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19**Pristojbina za registracijo in taksa za nadzor**

1. ESMA bonitetnim agencijam zaračuna pristojbine in takse v skladu s to uredbo in uredbo o pristojbinah in taksah iz odstavka 2. Te pristojbine in takse v celoti pokrivajo stroške ESMA v zvezi z registracijo in nadzorom bonitetnih agencij, ter poplačilo vseh stroškov, ki bi jih lahko imeli pristojni organi pri izvajanju svojih nalog v skladu s to uredbo, zlasti zaradi prenosa nalog v skladu s členom 30.

2. Komisija sprejme uredbo o pristojbinah in taksah. Navedena uredba določa zlasti vrsto pristojbin in taks ter zadeve, za katere je treba plačati pristojbine in takse, višino pristojbin in taks, način, kako jih je treba plačati, in način, kako ESMA pristojnim organom povrne vse stroške, ki bi jih lahko imeli zaradi izvajanja svojih nalog v skladu s to uredbo, zlasti zaradi prenosa nalog v skladu s členom 30.

Višina pristojbine in takse, ki se zaračuna bonitetni agenciji, pokrije vse upravne stroške in je sorazmerna s prometom zadevne bonitetne agencije.

Komisija sprejme uredbo o pristojbinah in taksah iz prvega pododstavka z delegiranim aktom v skladu s členom 38a in ob upoštevanju pogojev iz členov 38b in 38c.

Člen 20

Razveljavitev registracije

1. Brez poseganja v člen 24 ESMA razveljavi registracijo bonitetne agencije, kadar:

- (a) se bonitetna agencija izrecno odreče registraciji ali če v zadnjih šestih mesecih ni izdala nobene bonitetne ocene;
- (b) je bonitetna agencija pridobila registracijo z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nepravilen način, ali
- (c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je bila registrirana.

2. Če je po mnenju pristojnega organa države članice, v kateri se uporabljajo bonitetne ocene, ki jih je izdala zadevna bonitetna agencija, izpolnjen eden izmed pogojev iz odstavka 1, lahko ta pristojni organ od ESMA zahteva, da preveri, ali so izpolnjeni pogoji za razveljavitev registracije zadevne bonitetne agencije. Če se ESMA odloči, da ne bo razveljavil registracije zadevne bonitetne agencije, navede utemeljena razloge za to.

3. Odločitev o razveljavitvi registracije začne veljati takoj v vsej Uniji, s pridržkom prehodnega obdobja za uporabo bonitetnih ocen iz člena 24(4).

POGLAVJE II

NADZOR ESMA

Člen 21

ESMA

1. Brez poseganja v člen 25a ESMA zagotovi, da se ta uredba uporablja.

2. ESMA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda in posodobi smernice za sodelovanje med ESMA, pristojnimi organi ter področnimi pristojnimi organi za namene te uredbe in zadevne področne zakonodaje, vključno s postopki in podrobnimi pogoji v zvezi s prenosom nalog.

3. V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010, ESMA v sodelovanju z EBA in EIOPA do 7. junija 2011 izda in posodobi smernice o uporabi sistema odobritve v skladu s členom 4(3) te uredbe.

4. ESMA do 2. januarja 2012 predloži Komisiji v odobritev v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 1095/2010 osnutek regulativnih tehničnih standardov glede:

- (a) informacij, ki jih mora zagotoviti bonitetna agencija v svoji vlogi za registracijo, kot je določeno v Prilogi II;
- (b) informacij, ki jih morajo bonitetne agencije zagotoviti za vlogo za certificiranje in za oceno njenega sistemskega pomena za finančno stabilnost ali integriteto finančnih trgov iz člena 5;
- (c) predstavitev informacij, vključno s strukturo, obliko, metodo in obdobjem poročanja, ki jih razkrivajo bonitetne agencije v skladu s členom 11(2) in točko 1 dela II oddelka E Priloge I;
- (d) ocene skladnosti metodologij bonitetnega ocenjevanja z zahtevami iz člena 8(3);
- (e) vsebine in oblike rednega poročanja o podatkih bonitetnega ocenjevanja, za katere bodo zaprosene bonitetne agencije z namenom neprekinjenega nadzora ESMA.

5. ESMA objavi poročilo o uporabi te uredbe prvič do 1. januarja 2012, potem pa vsako leto. To poročilo vsebuje predvsem oceno o tem, kako bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo, izvajajo Prilogo I.

6. ESMA vsako leto predstavi Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji poročilo o sprejetih nadzornih ukrepih in kaznih, naloženih s strani ESMA v skladu s to uredbo, vključno z globami in periodičnimi denarnimi kaznimi.

7. ESMA pri opravljanju svojih nalog sodeluje z EBA in EIOPA in se posvetuje z EBA in EIOPA preden izda in posodobi smernice in predloži osnutek regulativnih tehničnih standardov iz odstavkov 2, 3 in 4.

(*) UL 17, 6.10.1958, str. 385/58.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(***) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.“

10. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 22a

Pregled izpolnjevanja obveznosti testiranja za nazaj

1. ESMA pri izvajanju svojega neprekinjenega nadzora nad bonitetnimi agencijami, registriranimi v skladu s to uredbo, redno pregleduje skladnost s členom 8(3).

2. Brez poseganja v člen 23 ESMA v okviru pregleda iz odstavka 1 tudi:

- (a) preverja, ali bonitetne agencije izvajajo testiranje za nazaj,
- (b) analizira rezultate tovrstnega testiranja za nazaj in
- (c) preverja, da imajo bonitetne agencije na voljo postopke za upoštevanje rezultatov testiranja za nazaj v svojih ocenjevalnih metodologijah.“

11. Členi 23 do 27 se nadomestijo z naslednjimi:

„Člen 23

Nevmešavanje v vsebino ocen ali metodologij

Pri izvrševanju svojih dolžnosti na podlagi te uredbe ESMA Komisija ali kateri koli javni organi države članice ne posegajo v vsebino bonitetnih ocen ali metodologij.

Člen 23a

Izvajanje pooblastil iz členov 23b do 23d

Pristojnosti, ki so na ESMA ali na njegove uradnike ali na druge osebe, pooblašene s strani ESMA, prenesene s členi 23b do 23d, se ne uporabijo za zahteve po razkritju informacij ali dokumentov, za katere velja varovanje zaupnosti.

Člen 23b

Zahteve po informacijah

1. ESMA lahko od bonitetnih agencij, oseb, vključenih v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ocenjevanih subjektov in povezanih tretjih oseb, tretjih oseb, ki so jim bonitetne agencije oddale v zunanje izvajanje nekatere operativne funkcije ali dejavnosti, in ostalih oseb, ki so na druge načine tesno in pomembno povezane z bonitetnimi agencijami ali dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja, z enostavnim zahtevkom ali s sprejetjem odločitve zahteva, da predložijo vse informacije, ki so potrebne za izvajanje njegovih dolžnosti iz te uredbe.

2. Kadar ESMA zahteva informacije iz odstavka 1 z enostavnim zahtevkom:

- (a) se sklicuje na ta člen kot pravno podlago za zahtevek;
- (b) navede namen zahtevka;
- (c) opredeli, katere informacije se zahtevajo;
- (d) določi rok, v katerem je treba informacije predložiti;
- (e) obvesti osebo, od katere se te informacije zahtevajo, da informacij ni obvezana zagotoviti, da pa odgovor na zahtevek ne sme biti nepravilen ali zavajajoč;
- (f) navede globo iz člena 36a v povezavi s točko 7 oddelka II Priloge III, če so odgovori na zastavljena vprašanja nepravilni ali zavajajoči.

3. Kadar ESMA zahteva informacije v skladu z odstavkom 1 s sprejetjem odločitve:

- (a) se sklicuje na ta člen kot pravno podlago za zahtevek;
- (b) navede namen zahtevka;
- (c) opredeli, katere informacije se zahtevajo;
- (d) določi rok, v katerem je treba informacije predložiti;
- (e) navede periodične denarne kazni, določene v členu 36b za primer, če so zahtevane informacije nepopolne;
- (f) navede globo, določeno v členu 36a v povezavi s točko 7 oddelka II Priloge III za primer, če so odgovori na zastavljena vprašanja napačni ali zavajajoči, ter
- (g) navede pravico do pritožbe proti odločitvi pri odboru za pritožbe ter pravico, da odločitev pregleda Sodišče Evropske unije v skladu s členoma 60 in 61 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. Osebe iz odstavka 1 ali njihovi zastopniki in, v primeru pravnih oseb ali združenj, ki nimajo pravne osebnosti, osebe, ki so z zakonom ali njihovo ustavo pooblašene za njihovo zastopanje, zagotovijo zahtevane informacije. Te informacije lahko v imenu svojih strank zagotovijo ustrezno pooblašeni pravni zastopniki. Njihove stranke pa nosijo polno odgovornost, če so informacije nepopolne, nepravilne ali zavajajoče.

5. ESMA nemudoma posreduje kopijo enostavnega zahtevka ali sprejete odločitve pristojnemu organu države članice, kjer imajo prebivališče ali sedež osebe iz odstavka 1, na katere se nanaša zahtevka za informacije.

Člen 23c

Splošne preiskave

1. Za izvedbo svojih nalog po tej uredbi lahko ESMA izvede vse potrebne preiskave oseb iz člena 23b(1). V ta namen imajo uradniki in druge osebe, ki jih ESMA za to pooblasti, pristojnosti da:

- (a) pregledajo vso dokumentacijo, podatke, postopke in vsa druga gradiva v zvezi z izvajanjem njegovih nalog, ne glede na medij na katerem so shranjeni;
- (b) pridobijo dokumentacijo, podatke, postopke ali druga gradiva ali pridobijo njihove overjene kopije ali izpiske;
- (c) pozovejo in zaprosijo osebe iz člena 23b(1) ali njihove zastopnike ali osebje, da o dejstvih ali dokumentih, povezanih s predmetom in namenom preiskave podajo pisno ali ustno obrazložitev ter da njihove odgovore zabeležijo;
- (d) opravijo razgovor z vsako drugo fizično ali pravno osebo, ki pristane na razgovor za namene zbiranja informacij v zvezi s predmetom preiskave;
- (e) zahtevajo zapise o telefonskem in podatkovnem prometu.

2. Uradniki ESMA in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za opravljanje preiskav iz odstavka 1, pred izvajanjem svojih pristojnosti pokažejo pisno pooblastilo, ki podrobno določa predmet in namen preiskave. V pooblastilu so navedene tudi periodične denarne kazni, določene v členu 36b, v primeru če zahtevani zapisi, podatki, postopki ali druga gradiva ali odgovori oseb iz člena 23b(1) na zastavljena vprašanja niso predloženi ali so nepopolni, in globe, ki jih določa člen 36a v povezavi s točko 8 oddelka II Priloge III, če so odgovori oseb iz člena 23b(1) na zastavljena vprašanja nepravilni ali zavajajoči.

3. Osebe iz člena 23b(1) privolijo v preiskave, ki se uvedejo na podlagi sprejete odločitve ESMA. V odločitvi so navedeni predmet in namen preiskave, periodične

denarne kazni, določene v členu 36b, pravna sredstva, ki so na voljo po Uredbi (EU) št. 1095/2010, in pravica, da odločitev preuči Sodišče Evropske unije.

4. ESMA pravočasno pred preiskavo obvesti pristojni organ države članice, kjer je treba opraviti preiskavo, o preiskavi in identiteti pooblaščenih oseb. Uradniki zadevnega pristojnega organa na zahtevo ESMA pomagajo pooblaščenim osebam pri izvajanju njihovih dolžnosti. Uradniki zadevnega pristojnega organa se lahko udeležijo preiskav na podlagi zahteve.

5. Če je za pridobitev zapisov o telefonskem in podatkovnem prometu iz točke (e) odstavka 1 po nacionalnih pravilih potrebno pooblastilo sodišča, se za takšno pooblastilo zaprosi. Za takšno pooblastilo se lahko zaprosi tudi kot preventivni ukrep.

6. Kadar se zaprosi za pooblastilo iz odstavka 5, nacionalno sodišče preveri, da je odločitev ESMA verodostojna in da predvideni prisilni ukrepi glede na predmet preiskave niso niti samovoljni niti pretirani. Pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalno sodišče zaprosi ESMA za podrobna pojasnila, zlasti glede razlogov, ki jih ima ESMA za sum o kršitvi te uredbe, pa tudi na resnost domnevne kršitve in naravo vpletenosti osebe, za katero veljajo prisilni ukrepi. Nacionalno sodišče pa ne sme presojati o tem, ali je bila preiskava potrebna, ali zahtevati informacij iz spisa ESMA. Zakonitost odločitve ESMA lahko preuči le Sodišče Evropske unije v skladu s postopkom, določenim v Uredbi (EU) št. 1095/2010.

Člen 23d

Inšpekcijski pregledi na kraju samem

1. Za izvajanje svojih dolžnosti v skladu s to uredbo lahko ESMA izvaja vse potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem v poslovnih prostorih pravnih oseb iz člena 23b(1). Kadar je to potrebno zaradi pravilne izvedbe in učinkovitosti pregledov, lahko ESMA izvede inšpekcijski pregled na kraju samem brez predhodne najave.

2. Uradniki ESMA in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, lahko vstopijo v vse poslovne prostore in na zemljišče pravnih oseb, ki so predmet preiskave ob predložitvi odločitve, ki jo je sprejela ESMA, in imajo vse pristojnosti iz člena 23c(1). Imajo tudi pooblastilo, da zapečatijo vse poslovne prostore ter poslovne knjige ali dokumentacijo za obdobje in v obsegu, potrebnem za izvedbo pregleda.

3. Če zadevna oseba ne dovoli pregleda, uradniki ESMA in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, izvajajo svoje pristojnosti po predložitvi pisnega pooblastila o predmetu in namenu pregleda ter periodičnih denarnih kazni, določenih v členu 36b. ESMA pred pregledom o njem pravočasno obvesti pristojni organ države članice, kjer se bo izvajal pregled.

4. Osebe iz člena 23b(1) dovolijo inšpekcijske preglede na kraju samem, ki so odrejeni z odločitvijo ESMA. V odločitvi je določen predmet in namen pregleda ter datum začetka, navedene pa so tudi periodične denarne kazni, določene v členu 36b, pravna sredstva, ki so na razpolago v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 ter pravica, da odločitev preuči Sodišče Evropske unije. ESMA to odločitev sprejme po posvetovanju s pristojnim organom države članice, v kateri bo pregled potekal.

5. Uradniki, pa tudi tisti, ki jih pooblasti ali imenuje pristojni organ države članice, v kateri se izvaja pregled, na zahtevo ESMA aktivno pomagajo uradnikom ESMA in drugim osebam, ki jih pooblasti ESMA. V ta namen bodo imeli pooblastila iz odstavka 2. Uradniki pristojnega organa zadevne države članice se lahko udeležijo inšpekcijskih pregledov na kraju samem na podlagi zahteve.

6. ESMA lahko od pristojnih organov držav članic tudi zahteva, da v njegovem imenu izvedejo določene preiskave in inšpekcijske preglede na kraju samem, kot je določeno v tem členu in v členu 23c(1). V ta namen imajo pristojni organi enaka pooblastila kakor ESMA, kakor so določena v tem členu in v členu 23c(1).

7. Kadar uradniki ESMA in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ESMA, ugotovijo, da oseba nasprotuje pregledu, ki je bil odrejen v skladu s tem členom, jim pristojni organ zadevne države članice ponudi potrebno pomoč in po potrebi zagotovi tudi pomoč policije ali drugega enakovrednega izvršilnega organa, da se s tem omogoči izvedba inšpekcijskega pregleda na kraju samem.

8. Če je treba za inšpekcijski pregled na kraju samem iz odstavka 1 ali za pomoč iz odstavka 7 po nacionalnih pravilih pridobiti pooblastilo sodišča, se zanj zaprosi. Za tovrstno pooblastilo se lahko zaprosi tudi kot preventivni ukrep.

9. Kadar se zaprosi za pooblastilo iz odstavka 8, nacionalno sodišče preveri, da je odločitev ESMA verodostojna in

da predvideni prisilni ukrepi glede na predmet preiskave niso niti samovoljni niti pretirani. Pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalno sodišče zaprosi ESMA za podrobna pojasnila, zlasti glede razlogov, ki jih ima ESMA za sum o kršitvi te uredbe, pa tudi na resnost domnevne kršitve in naravo vpletenosti osebe, za katero veljajo prisilni ukrepi. Nacionalno sodišče pa ne sme presojati o tem, ali je bila preiskava potrebna, ali zahtevati informacij iz spisa ESMA. Zakonitost odločitve ESMA lahko preuči le Sodišče Evropske unije v skladu s postopkom, določenim v Uredbi (EU) št. 1095/2010.

Člen 23e

Postopkovna pravila za sprejemanje nadzornih ukrepov in nalaganje glob

1. Kadar ESMA pri opravljanju svojih nalog po tej uredbi ugotovi, da obstajajo tehtni znaki možnega obstoja dejstev, ki bi lahko pomenila eno ali več od kršitev iz Priloge III, imenuje neodvisnega preiskovalnega uradnika znotraj ESMA, da zadevo razišče. Preiskovalni uradnik ne sodeluje pri neposrednem ali posrednem nadzoru bonitetnih agencij ali v registracijskem postopku in svoje naloge opravlja neodvisno od odbora nadzornikov ESMA.

2. Preiskovalni uradnik razišče domnevne kršitve ob upoštevanju pripomb preiskovanih oseb in ves spis s svojimi ugotovitvami predloži odboru nadzornikov ESMA.

Pri opravljanju svojih nalog lahko preiskovalni uradnik uveljavlja svojo pristojnost, da zahteva informacije v skladu s členom 23b ter izvaja preiskave in inšpekcijske preglede na kraju samem v skladu s členoma 23c in 23d. Pri izvažanju teh pristojnosti ravna v skladu s členom 23a.

Preiskovalni uradnik ima pri opravljanju svojih nalog dostop do vseh dokumentov in informacij, ki jih je ESMA zbral pri nadzornih dejavnostih.

3. Potem ko preiskovalni uradnik zaključi preiskavo in preden spis z ugotovitvami predloži odboru nadzornikov ESMA, preiskovanim osebam omogoči, da podajo izjavo v zvezi s preiskovanimi zadevami. Svoje ugotovitve utemelji le z dejstvi, glede katerih so preiskovane osebe imele priložnost dati pripombe.

V preiskavi iz tega člena se v celoti upošteva pravica zadevnih oseb do obrambe.

4. Ko preiskovalni uradnik predloži spis s svojimi ugotovitvami odboru nadzornikov ESMA, o tem uradno obvesti preiskovane osebe. Tem se zagotovi pravica do vpogleda v spis ob upoštevanju upravičenega interesa drugih oseb glede varstva poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis ne zajema zaupnih podatkov, ki se nanašajo na tretje osebe.

5. Odbor nadzornikov ESMA na podlagi spisa z ugotovitvami preiskovalnega uradnika in potem ko v skladu s členoma 25 in 36c preiskovane osebe zasliši, če tako zahtevajo, odloči, ali so te preiskovane osebe storile eno ali več kršitev s seznama v Prilogi III, in v tem primeru sprejme nadzorni ukrep v skladu s členom 24 ter naloži globo v skladu s členom 36a.

6. Preiskovalni uradnik ne sodeluje pri posvetovanjih odbora nadzornikov ESMA niti na noben drug način ne posega v proces odločanja tega odbora.

7. Komisija sprejme nadaljnja postopkovna pravila v zvezi z izvajanjem pooblastil za nalaganje glob ali periodičnih denarnih kazni, vključno z določbami glede pravice do obrambe, začasnimi določbami in pobiranjem glob ali periodičnih denarnih kazni, sprejme tudi podrobna pravila glede rokov zastaranja za naložitev in izvrševanje kazni.

Pravila iz prvega pododstavka se sprejmejo z delegiranimi akti v skladu s členom 38a in ob upoštevanju pogojev iz členov 38b in 38c.

8. ESMA ustreznim nacionalnim organom predloži zadeve za kazenski pregon, če pri opravljanju svojih nalog po tej uredbi ugotovi, da obstajajo tehtni znaki možnega obstoja dejstev, ki bi pomenila obstoj kaznivega dejanja. Poleg tega ESMA ne nalaga glob ali periodičnih denarnih kazni, kadar je predhodna oprostilna sodba ali obsodba, izhajajoča iz identičnega ali skoraj identičnega dejanskega stanja, postala pravnomočna v kazenskem postopku po nacionalnem pravu.

Člen 24

Nadzorni ukrepi ESMA

1. Če odbor nadzornikov ESMA v skladu s členom 23e(5) ugotovi, da je bonitetna agencija zagrešila eno od

kršitev navedenih na seznamu v Prilogi III, sprejme eno ali več od naslednjih odločitev:

- (a) razveljavi registracijo te bonitetne agencije;
- (b) začasno prepove izdajanje bonitetnih ocen tej bonitetni agenciji v vsej Uniji, dokler se kršitev ne odpravi;
- (c) prekliče uporabo bonitetnih ocen, ki jih je izdala ta bonitetna agencija, v regulatorne namene, v vsej Uniji, dokler se kršitev ne odpravi;
- (d) zahteva, da bonitetna agencija odpravi kršitev;
- (e) izda javna obvestila.

2. Pri sprejemanju odločitev iz odstavka 1 odbor nadzornikov ESMA upošteva naravo in resnost kršitve, ob upoštevanju spodnjih meril:

- (a) trajanje in pogostost kršitve;
- (b) ali je kršitev razkrila resno ali sistemsko slabost v postopkih podjetja ali v njegovih sistemih za upravljanje ali v notranjem nadzoru;
- (c) ali je kršitev omogočil, povzročil ali drugače spremljal finančni kriminal;
- (d) ali je bila kršitev namerna ali je do nje prišlo iz malomarnosti.

3. Odbor nadzornikov ESMA pred sprejetjem odločitve iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 o njih obvesti EBA in EIOPA.

4. Bonitetne ocene se lahko v regulatorne namene še naprej uporabljajo po sprejetju odločitev iz točk (a) in (c) odstavka 1 v obdobju, ki ne presega:

- (a) desetih delovnih dni od objave odločitve ESMA v skladu z odstavkom 5, če obstajajo bonitetne ocene za isti finančni instrument ali subjekt, ki so jih izdale druge bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo, ali
- (b) treh mesecev od objave odločitve ESMA v skladu z odstavkom 5, če ni bonitetnih ocen za isti finančni instrument ali subjekt, ki so jih izdale druge bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo.

Odbor nadzornikov ESMA lahko tudi na prošnjo EBA ali EIOPA v izjemnih okoliščinah, ki bi lahko povzročile motnje na trgu ali ogrozile finančno stabilnost, obdobje iz točke (b) prvega pododstavka podaljša za nadaljnje tri mesece.

5. Odbor nadzornikov ESMA nemudoma uradno obvesti zadevno bonitetno agencijo o vseh odločitvah, sprejetih v skladu z odstavkom 1 ter jih posreduje pristojnim organom, področnim pristojnim organom, Komisiji ter EBA in EIOPA. Vse odločitve javno objavi na svoji spletni strani v 10 delovnih dneh od datuma sprejetja.

Pri objavi svoje odločitve v skladu s prvim pododstavkom odbor nadzornikov ESMA objavi tudi pravico zadevne bonitetne agencije, da se pritoži na odločitev, in po potrebi dejstvo, da je bila pritožba tudi vložena, pri tem pa navede, da pritožba nima odločilnega učinka, in dejstvo, da obstaja možnost, da odbor za pritožbe lahko odloži izvajanje sporne odločitve v skladu s členom 60(3) Uredbe (EU) št.1095/2010.

Člen 25

Zaslišanje zadevnih oseb

1. Pred sprejetjem odločitev v skladu s členom 24(1) nadzorni odbor ESMA preiskovanim osebam omogoči, da podajo izjavo o ugotovitvah ESMA. Odločitve nadzornega odbora ESMA temeljijo samo na ugotovitvah, h katerim so preiskovane osebe imele priložnost dati pripombe.

Prvi pododstavek se ne uporablja, če so potrebni nujni ukrepi, da se prepreči večja neposredna škoda finančnega sistema. V tem primeru lahko nadzorni odbor ESMA sprejmečasne odločitve in zadevnim osebam omogoči, da podajo izjavo takoj, ko je to možno po sprejetju odločitve.

2. Med postopkom se v celoti spoštuje pravica preiskovanih oseb do obrambe. Zagotovljena jim je pravica do vpogleda v spis ESMA ob upoštevanju pravnega interesa drugih oseb glede varstva poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis ne zajema zaupnih informacij.

Člen 25a

Pristojni področni organi, odgovorni za nadzor in uveljavitev člena 4(1) (uporaba bonitetnih ocen)

Pristojni področni organi so odgovorni za nadzor in izvajanje člena 4(1) v skladu z ustrezno področno zakonodajo.

POGLAVJE III

SODELOVANJE MED ESMA, PRISTOJNIMI ORGANI IN PRISTOJNIMI PODROČNIMI ORGANI

Člen 26

Obveznost sodelovanja

ESMA, EBA, EIOPA, pristojni organi in pristojni področni organi sodelujejo, kadar je to potrebno za namene te uredbe in za namene ustrezne področne zakonodaje.

Člen 27

Izmenjava informacij

1. ESMA, pristojni organi in pristojni področni organi si brez odlašanja izmenjajo informacije, potrebne za opravljanje dolžnosti, ki jih imajo po tej uredbi in po ustrezni področni zakonodaji.

2. ESMA lahko centralnim bankam, Evropskemu sistemu centralnih bank in Evropski centralni banki kot mone-tarnim oblastem, Evropskemu odboru za sistemska tveganja ter, kjer je to primerno, drugim javnim organom, odgovornim za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave, posreduje zaupne informacije, ki so namenjene opravljanju njihovih nalog. Prav tako se takšnim organom ali telesom ne prepreči, da ESMA posredujejo informacije, ki jih ta utegne potrebovati za opravljanje svojih nalog v skladu s to uredbo.“

12. Člena 28 in 29 se črtata.

13. Členi 30, 31 in 32 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 30

Prenos nalog ESMA na pristojne organe

1. Kadar je to potrebno za pravilno opravljanje nadzorne naloge, lahko ESMA določene nadzorne naloge prenese na pristojni organ države članice v skladu s smernicami, ki jih izda ESMA na podlagi člena 21(2). Te posebne nadzorne naloge lahko zlasti vključujejo pristojnost zahtevati informacije v skladu s členom 23b in izvajanja preiskav in inšpekcijskih pregledov na kraju samem v skladu s členom 23d(6).

2. Pred prenosom nalog se ESMA posvetuje z ustreznim pristojnim organom. Takšno posvetovanje zadeva:

(a) obseg naloge, ki bo prenesena;

- (b) časovni okvir za opravljanje naloge, ki bo prenesena; ter
- (c) prenos potrebnih informacij s strani ESMA in ESMA.

3. V skladu z uredbo o pristojbinah in taksah, ki jo Komisija sprejme v skladu s členom 19(2), ESMA pristojnemu organu povrne stroške, ki nastanejo zaradi opravljanja prenesenih nalog.

4. ESMA pregleda prenos iz odstavka 1 v ustreznih časovnih presledkih. Prenos nalog se lahko kadar koli prekliče.

Prenos nalog ne vpliva na odgovornost ESMA in ne omejuje možnosti ESMA za vodenje in nadziranje prenesene dejavnosti. Nadzorna odgovornost iz te uredbe, vključno z odločitvijo o registraciji, končno oceno in nadaljnjimi odločitvami v zvezi s kršitvami, se ne prenesejo.

Člen 31

Obvestila in zahteve za preklic pristojnih organov

1. Če pristojni organ države članice ugotovi, da se na ozemlju njegove ali druge države članice izvajajo ali so bila izvedena dejanja v nasprotju s to uredbo, o tem čim bolj podrobno obvesti ESMA. Če pristojni organ meni, da je to primerno za preiskovalne namene, lahko pristojni organ ESMA tudi predlaga, da oceni potrebo po uporabi pristojnosti iz členov 23b in 23c glede bonitetne agencije, ki pri teh dejanjih sodeluje.

ESMA ustrezno ukrepa. Pristojnemu organu, ki poda uradno obvestilo ESMA, sporoči rezultat in po možnosti vse pomembne vmesne dogodke.

2. Brez poseganja v dolžnost obveščanja iz odstavka 1, če pristojni organ države članice, ki poda uradno obvestilo, meni, da registrirana bonitetna agencija, katere bonitetne ocene se uporabljajo na ozemlju te države članice, krši obveznosti iz te uredbe in da so kršitve dovolj resne in stalne, da znatno vplivajo na varstvo vlagateljev ali na stabilnost finančnega sistema v tej državi članici, lahko pristojni organ, ki poda uradno obvestilo, od ESMA zahteva, da v regulatorne namene začasno prekliče uporabo bonitetnih ocen zadevne bonitetne agencije s strani finančnih institucij in drugih subjektov iz člena 4(1). Pristojni organ, ki poda uradno obvestilo, ESMA navede popolne razloge za zahtevo.

Če ESMA meni, da zahteva ni upravičena, o tem v pisni obliki z opredelitvijo razlogov obvesti pristojni organ, ki je podal uradno obvestilo. Če ESMA meni, da je zahteva upravičena, sprejme ustrezne ukrepe za rešitev tega vprašanja.

Člen 32

Poslovna skrivnost

1. Obveznost varovanja poslovne skrivnosti se uporablja za ESMA, pristojne organe in za vse osebe, ki delajo ali so delale pri ESMA, pristojnih organih ali pri kateri koli drugi osebi, na katero je ESMA prenesel naloge, vključno z revizorji in strokovnjaki, ki jih je ESMA pogodbeno zaposlil. Informacije, ki so poslovna skrivnost, se ne smejo razkrivati nobeni drugi osebi ali organu, razen kadar je tako razkrivanje potrebno za pravne postopke.

2. Vse informacije, ki jih na podlagi te uredbe pridobijo ESMA, pristojni organi, pristojni področni organi ali drugi organi in telesa iz člena 27(2) ali ki si jih medsebojno izmenjajo, se štejejo za zaupne, razen kadar ESMA ali pristojni organ ali drug zadevni organ ali telo v času njihovega posredovanja navede, da se take informacije lahko razkrijejo, ali kadar je tako razkrivanje potrebno za pravne postopke.

14. Člen 33 se črta.

15. Člena 34 in 35 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 34

Sporazum o izmenjavi informacij

ESMA lahko sklene sporazume o sodelovanju za izmenjavo informacij z nadzornimi organi tretjih držav samo, če za razkrite informacije veljajo jamstva poslovne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna tistim iz člena 32.

Taka izmenjava informacij je namenjena opravljanju nalog ESMA ali navedenih nadzornih organov.

Kar zadeva posredovanje osebnih podatkov tretji državi, ESMA uporablja Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (*).

Člen 35

Razkrivanje informacij, prejetih od tretjih držav

ESMA lahko informacije, ki jih je prejel od nadzornih organov tretjih držav, razkrije samo, če so ESMA ali ti nadzorni organi pridobili izrecno soglasje nadzornega organa, ki je posredoval informacije, in se po potrebi informacije razkrijejo samo za namene, za katere je ta nadzorni organ dal soglasje, ali kadar je takšno razkritje potrebno za pravne postopke.

(*) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.“

16. Naslov poglavja I naslova IV „Kazni, postopek z odborom in poročanje“ se nadomesti z naslovom „Kazni, globe, periodične denarne kazni, postopek v odboru, prenesena pooblastila in poročanje“.

17. V členu 36 se prvi in drugi odstavek nadomestita z naslednjim:

„Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve člena 4(1) in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice zagotovijo, da pristojni področni organ javnosti razkrije vsako kazen, ki se izreče zaradi kršitev člena 4(1), razen če bi takšno razkritje resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem.“

18. Vstavijo se naslednji členi:

„Člen 36a

Globe

1. Kadar v skladu s členom 23e(5) odbor nadzornikov ESMA ugotovi, da je bonitetna agencija namerno ali iz malomarnosti zagrešila katero od kršitev iz Priloge III, sprejme odločitev o naložitvi globe v skladu z odstavkom 2.

Kršitev bonitetne agencije bo obravnavana kot namerna v primeru, da ESMA odkrije objektivna dejstva, ki dokazujejo, da je bonitetna agencija ali njeno poslovodstvo namerno storilo kršitev.

2. Osnovni zneski glob iz odstavka 1 so vključeni v naslednjih mejnih vrednostih:

(a) za kršitve iz točk 1 do 5, 11 do 15, 19, 20, 23, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 in 51 oddelka I Priloge III globe znašajo najmanj 500 000 EUR in največ 750 000 EUR;

(b) za kršitve iz točk 6 do 8, 16 do 18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37 do 40, 42, 45 do 47, 48, 49, 52 in 54 oddelka I Priloge III globe znašajo najmanj 300 000 EUR in največ 450 000 EUR;

(c) za kršitve iz točk 9, 10, 26, 36, 44 in 53 oddelka I Priloge III globe znašajo najmanj 100 000 EUR in največ 200 000 EUR;

(d) za kršitve iz točk 1, 6, 7 in 8 oddelka II Priloge III globe znašajo najmanj 50 000 EUR in največ 150 000 EUR;

(e) za kršitve iz točk 2, 4 in 5 oddelka II Priloge III globe znašajo najmanj 25 000 EUR in največ 75 000 EUR;

(f) za kršitve iz točke 3 oddelka II Priloge III globe znašajo najmanj 10 000 EUR in največ 50 000 EUR;

(g) za kršitve iz točk 1 do 3 in 11 oddelka III Priloge III globe znašajo najmanj 150 000 EUR in največ 300 000 EUR;

(h) za kršitve iz točk 4, 6, 8 in 10 oddelka III Priloge III globe znašajo najmanj 90 000 EUR in največ 200 000 EUR;

(i) za kršitve iz točk 5, 7 in 9 oddelka III Priloge III globe znašajo najmanj 40 000 EUR in največ 100 000 EUR;

ESMA pri odločanju o nižji, srednji ali višji vrednosti osnovnega zneska glob, določenih v prvem pododstavku, upošteva letni promet preteklega poslovnega leta zadevne bonitetne agencije. Nižja vrednost osnovnega zneska velja za bonitetne agencije z letnim prometom pod 10 milijoni EUR, srednja vrednost velja za bonitetne agencije z letnim prometom med 10 in 50 milijoni EUR, višja vrednost pa za bonitetne agencije z letnim prometom nad 50 milijoni EUR.

3. Osnovni zneski, določeni v mejnih vrednostih iz odstavka 2, se po potrebi prilagodijo ob upoštevanju oteževalnih ali olajševalnih dejavnikov v skladu z zadevnimi koeficienti iz Priloge IV.

Zadevni oteževalni koeficient se uporablja za vsak posamezen osnovni znesek. Če se uporabi več kot en oteževalni koeficient se razlika med osnovnim zneskom in zneskom po uporabi vsakega posameznega oteževalnega koeficienta doda osnovnemu znesku.

Zadevni olajševalni koeficient se uporablja za vsak posamezen osnovni znesek. Če se uporabi več kot en olajševalni koeficient, se razlika med osnovnim zneskom in zneskom po uporabi vsakega posameznega olajševalnega koeficienta odšteje od osnovnega zneska.

4. Ne glede na odstavka 2 in 3 globa ne sme presegati 20 % letnega prometa zadevne bonitetne agencije v preteklem poslovnem letu; če pa je bonitetna agencija imela neposredne ali posredne finančne koristi zaradi kršitve, je globa najmanj enaka tem finančnim koristim.

Kadar neko dejanje ali opustitev dejanja bonitetne agencije šteje za več kot eno kršitev s seznama v Prilogi III, se uporabi le višja globa, izračunana v skladu z odstavkoma 2 in 3 ter povezana z eno od teh kršitev.

Člen 36b

Periodične denarne kazni

1. Odbor nadzornikov ESMA naloži periodične denarne kazni z odločitvijo, da se:

- (a) bonitetno agencijo prisili, da preneha s kršitvijo v skladu z odločitvijo, ki je bila sprejeta v skladu s točko (d) člena 24(1);
- (b) osebo iz člena 23b(1) prisili k predložitvi popolnih informacij, ki se jih je zahtevalo z odločitvijo v skladu s členom 23b;
- (c) osebo iz člena 23b(1) prisili k privolitvi v preiskavo in zlasti k predložitvi popolne evidence, podatkov, postopkov ali drugega potrebnega materiala ter k dopolnitvi in popravku drugih informacij, podanih v preiskavi, ki se je začela na podlagi odločitve, sprejete v skladu s členom 23c;
- (d) osebo iz člena 23b(1) prisili k privolitvi v inšpekcijski pregled na kraju samem, odrejen z odločitvijo v skladu s členom 23d.

2. Te periodične denarne kazni morajo biti učinkovite in sorazmerne. Periodične denarne kazni se naložijo na dnevni osnovi dokler zadevna bonitetna agencija ali zadevna oseba ne izpolnjuje ustrezne odločitve iz odstavka 1.

3. Ne glede na odstavek 2 znesek periodičnih denarnih kazni ustreza 3 % povprečnega dnevnega prometa v preteklem poslovnem letu ali, v primeru fizičnih oseb, 2 % povprečnega dnevnega dohodka v preteklem koledarskem letu. Zneski se računajo od datuma, določenega v odločitvi, s katero se naloži periodična denarna kazen.

4. Periodične denarne kazni se lahko naložijo za obdobje do šestih mesecev po uradnem obvestilu o odločitvi ESMA.

Člen 36c

Zaslišanje oseb, ki so v postopku

1. Preden odbor nadzornikov ESMA sprejme odločitev o naložitvi globe in/ali periodične denarne kazni v skladu s členom 36a ali točkami (a) do (d) člena 36b(1), osebam, ki so v postopku, omogoči, da podajo izjavo o ugotovitvah ESMA. Odločitve odbora nadzornikov ESMA temeljijo samo na ugotovitvah, h katerim so osebe, ki so v postopku imele priložnost dati pripombe.

2. Med postopkom se v celoti spoštuje pravica oseb, ki so v postopku, do obrambe. Osebam je zagotovljena pravica do vpogleda v spis ESMA, ob upoštevanju upravičenega interesa drugih oseb za varstvo poslovnih skrivnosti. Pravica dostopa do spisa ne velja za zaupne informacije ali notranje pripravljane dokumente ESMA.

Člen 36d

Razkritje, narava, izvršitev in dodelitev glob in periodičnih denarnih kazni

1. ESMA javnosti razkrije vse globe in periodične denarne kazni, ki jih je naložil v skladu s členoma 36a in 36b, razen če bi takšno razkritje javnosti resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem.

2. Globe in periodične denarne kazni, naložene v skladu s členoma 36a in 36b, so upravne narave.

3. Globe in periodične denarne kazni, naložene v skladu s členoma 36a in 36b, so izvršljive.

Izvršbo urejajo pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršba. Organ, ki ga v ta namen določi vlada vsake od držav članic ter o tem obvesti ESMA in Sodišče Evropske unije, priloži odločitvi potrdilo o njeni izvršljivosti, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overovitve verodostojnosti odločitve.

Ko so te formalnosti na zahtevo zadevne stranke izpolnjene, lahko ta preide k izvršbi v skladu z nacionalnim pravom, tako da zadevo predloži neposredno pristojnim organom.

Izvršba se lahko odloži le z odločbo Sodišča Evropske unije. Vendar so za nadzor nad pravilnostjo izvršilnih dejanj pristojna sodišča zadevne države.

4. Zneski glob in periodičnih denarnih kazni se dodelijo splošnemu proračunu Evropske unije.

Člen 36e

Preverjanje Sodišča Evropske unije

Sodišče Evropske unije ima neomejeno pristojnost do preučiti odločitve, s katerimi je ESMA naložil globo ali periodično denarno kazen. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko razveljavi, zniža ali zviša.“

19. Člen 37 se nadomesti z:

„Člen 37

Spremembe prilog

Za upoštevanje razvoja na finančnih trgih, vključno z mednarodnim razvojem, zlasti kar zadeva nove finančne instrumente, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 38a ter pod pogoji iz členov 38b in 38c sprejme ukrepe za spremembo prilog, razen Priloge III.“

20. V členu 38 se črta odstavek 2.

21. Vstavijo se naslednji členi:

„Člen 38a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz tretjega pododstavka člena 5(6), člena 19(2), člena 23e(7) in člena 37 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 1. junija 2011. Komisija pripravi poročilo o pooblastilu

najpozneje šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 38b.

2. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 38b in 38c.

Člen 38b

Preklic pooblastila

1. Pooblastilo iz tretjega pododstavka člena 5(6), člena 19(2), člena 23e(7) in člena 37 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem roku pred sprejetjem končne odločitve ter pri tem navede pooblastila, ki bi bila lahko preklicana, in možne razloge za preklic.

3. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati pooblastilo, navedeno v tej odločitvi. Odločitev začne veljati nemudoma ali na dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Objavi se v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 38c

Nasprotovanje delegiranim aktom

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v treh mesecih od datuma uradnega obvestila.

Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za tri mesece.

2. Če do izteka roka iz odstavka 1 niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu, se akt objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, ki je v njem določen.

Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo o nameri, da delegiranemu aktu ne bosta nasprotovala.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje delegiranemu aktu v roku iz odstavka 1, ta akt ne začne veljati. V skladu s členom 296 Pogodbe o delovanju Evropske unije institucija, ki nasprotuje delegiranemu aktu, navede razloge za nasprotovanje.“

22. Člen 39 se spremeni:

(a) odstavek 2 se črta;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija do 1. julija 2011 ob upoštevanju razvoja regulativnega in nadzornega okvira za bonitetne agencije v tretjih državah Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o vplivih tega razvoja in prehodnih določb iz člena 40 na stabilnost finančnih trgov v Uniji.“

23. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 39a

Poročilo ESMA

ESMA do 31. decembra 2011 oceni potrebe osebja in sredstev, ki izhajajo iz prevzema njegovih pristojnosti in dolžnosti v skladu s to uredbo, in predloži poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.“

24. V členu 40 se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

„Obstoječe bonitetne agencije lahko še naprej izdajajo bonitetne ocene, ki jih finančne institucije in drugi subjekti iz člena 4(1) uporabljajo za regulatorne namene, razen če je bila registracija zavrnjena. V primeru zavrnitve registracije se uporablja člen 24(4) in (5).“

25. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 40a

Prehodni ukrepi v zvezi z ESMA

1. Vse pristojnosti in dolžnosti, ki so bile podeljene pristojnim organom, v zvezi z nadzorno in izvršilno dejavnostjo na področju bonitetnih agencij, ne glede na to ali delujejo kot pristojni organi matične države članice ali ne, in kolegijem, če so bili ustanovljeni, se zaključijo s 1. julijem 2011.

Vendar pa se vloga za registracijo, ki so jo pristojni organi matične države članice ali ustrezni kolegij prejeli do 7. septembra 2010, ne prenese na ESMA in odločitev o registraciji ali zavrnitvi registracije sprejmejo ti organi oziroma ustrezni kolegij.

2. Brez poseganja v drugi pododstavek odstavka 1 vse datoteke in delovne dokumente ali njihove overjene kopije v zvezi z nadzorno in izvršilno dejavnostjo na področju bonitetnih agencij, vključno z vsemi pregledi v teku in izvršilnimi ukrepi, prevzame ESMA na datum iz odstavka 1.

3. Pristojni organi in kolegiji iz odstavka 1 zagotovijo, da se vsi obstoječi zapisi in delovni dokumenti ali njihove overjene kopije čim prej in najkasneje do 1. julija 2011 prenesejo na ESMA. Ti pristojni organi in kolegiji ESMA nudijo tudi vso potrebno pomoč in mu svetujejo, da omogočijo učinkovit in uspešen prenos ter prevzem nadzorne in izvršilne dejavnosti na področju bonitetnih agencij.

4. ESMA deluje kot pravni naslednik pristojnih organov in kolegijev iz odstavka 1 v vseh upravnih ali sodnih postopkih, ki so posledica nadzornih in izvršilnih dejavnosti, ki so jih ti zadevni pristojni organi in kolegiji izvajali v zvezi z zadevami, ki sodijo v okvir te uredbe.

5. Vsaka registracija bonitetne agencije v skladu s poglavjem I naslova III, ki jo opravi pristojni organ iz odstavka 1 tega člena, ostane veljavna po prenosu pristojnosti na ESMA.

6. ESMA do 1. julija 2014 v okviru nadzora v teku izvede vsaj eno preiskavo vseh bonitetnih agencij, ki sodijo pod njegovo nadzorno pristojnost.“

26. Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo I k tej uredbi.

27. Dodajo se priloge iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 11. maja 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednica
GYŐRI E.

PRILOGA I

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se spremeni:

1. V oddelku A se zadnji odstavek točke 2 nadomesti z naslednjim:

„Mnenja neodvisnih članov upravnega odbora ali nadzornega sveta o zadevah iz točk (a) do (d) se redno posredujejo odboru, poskrbi pa se tudi, da so na voljo ESMA, kadar koli jih ta zahteva.“

2. V oddelku B se prvi pododstavek točke 8 nadomesti z naslednjim:

„8. Evidence in revizijske sledi iz točke 7 se hranijo v prostorih registrirane bonitetne agencije najmanj pet let in so na voljo ESMA na njegovo zahtevo.“

3. V točki 2 naslova II oddelka E se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„2. letno:

- (a) seznam svojih 20 največjih strank glede na prihodek, ki ga ustvarjajo;
 - (b) seznam tistih svojih strank, katerih prispevek k stopnji rasti pri ustvarjanju prihodka bonitetne agencije je v prejšnjem finančnem letu več kot 1,5-krat presegel stopnjo rasti skupnih prihodkov bonitetne agencije v tistem letu. Vsaka taka stranka se v ta seznam vključi samo, če je v tistem letu bonitetna agencija na svetovni ravni z njo ustvarila več kot 0,25 % svojih skupnih prihodkov, in
 - (c) seznam med letom izdanih bonitetnih ocen, ki prikazuje delež nenaročenih bonitetnih ocen.“
-

PRILOGA II

Uredbi (ES) št. 1060/2009 se dodajo naslednje priloge:

„PRILOGA III

Seznam kršitev iz člena 24(1) in člena 36a(1)*I. Kršitve v zvezi z navzkrižjem interesov, organizacijskimi ali operativnimi zahtevami*

1. Bonitetna agencija prekrši člen 4(3), če odobri bonitetno oceno, izdano v tretji državi, ne da bi bili izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku, razen če bonitetna agencija ne pozna ali ne nadzoruje razloga za to kršitev.
2. Bonitetna agencija prekrši drugi pododstavek člena 4(4), če odobritev bonitetne ocene, izdane v tretji državi, uporabi za to, da bi se izognila zahtevam iz te uredbe.
3. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 1 oddelka A Priloge I, če ne ustanovi upravnega odbora ali nadzornega sveta.
4. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s prvim odstavkom točke 2 oddelka A Priloge I, če ne zagotovi, da njen poslovni interes ne zmanjša neodvisnosti ali točnosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
5. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi z drugim odstavkom točke 2 oddelka A Priloge I, če imenuje višje vodstvo, ki nima dobrega ugleda, dovolj strokovnega znanja ali izkušenj, ali ne more zagotoviti premišljenega in skrbnega upravljanja bonitetne agencije.
6. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s tretjim odstavkom točke 2 oddelka A Priloge I, če ne določi zahtevanega števila neodvisnih članov svojega upravnega odbora ali nadzornega sveta.
7. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s četrtem odstavkom točke 2 oddelka A Priloge I, če določi, da je sistem nadomestil za neodvisne člane njenega upravnega odbora ali nadzornega sveta povezan s poslovnimi rezultati bonitetne agencije ali ni zagotovljen na način, ki zagotavlja neodvisnost njihove presoje; ali če določi, da je mandat neodvisnih članov njenega upravnega odbora ali nadzornega sveta daljši od petih let ali obnovljiv; ali če odpusti neodvisnega člana upravnega odbora ali nadzornega sveta iz razlogov, ki niso povezani s kršitvami ali nesposobnostjo opravljanja nalog.
8. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s petim odstavkom točke 2 oddelka A Priloge I, če imenuje člane upravnega odbora ali nadzornega sveta, ki nimajo dovolj strokovnega znanja s področja finančnih storitev; ali če bonitetna agencija izda bonitetne ocene strukturiranih finančnih instrumentov, ne da bi v odbor imenovala vsaj enega neodvisnega člana in enega člana odbora, ki ima poglobljeno znanje in izkušnje na višji ravni s področja trgov s strukturiranimi finančnimi instrumenti.
9. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s šestim odstavkom točke 2 oddelka A Priloge I, če ne zagotovi, da neodvisni člani upravnega odbora ali nadzornega sveta opravljajo nalogo spremljanja katere koli od zadev iz šestega odstavka navedene točke.
10. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s sedmim odstavkom točke 2 oddelka A Priloge I, če ne zagotovi, da neodvisni člani upravnega odbora ali nadzornega sveta redno posredujejo svoje mnenje o zadevah iz šestega odstavka navedene točke odboru oziroma svetu ali dajo ta mnenja na voljo ESMA na njegovo zahtevo.
11. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 3 oddelka A Priloge I, če ne oblikuje ustreznih politik ali postopkov za zagotavljanje skladnosti z obveznostmi iz te uredbe.
12. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 4 oddelka A Priloge I, če nima ustreznih upravnih ali računovodskih postopkov, mehanizmov notranjih kontrol, učinkovitih postopkov za ocenjevanje tveganj ali učinkovitih kontrolnih ali zaščitnih ukrepov za sisteme za obdelavo informacij; ali če ne izvaja ali ohranja postopkov odločanja ali organizacijskih struktur v skladu z navedeno točko.

13. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 5 oddelka A Priloge I, če ne vzpostavi službe za varovanje zakonitosti poslovanja, ki deluje neodvisno, ali če je ne vzdržuje trajno in učinkovito.
14. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s prvim odstavkom točke 6 oddelka A Priloge I, če ne zagotovi izpolnitve pogojev, ki službi za varovanje zakonitosti poslovanja omogočajo pravilno ali neodvisno opravljanje dolžnosti, kakor so opredeljeni v prvem odstavku navedene točke.
15. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 7 oddelka A Priloge I, če ne vzpostavi primerne in učinkovite organizacijske ali upravne ureditve za preprečevanje, ugotavljanje, odpravljanje ali ustrezno obvladovanje in razkrivanje navzkrižij interesov iz točke 1 oddelka B Priloge I ali če ne poskrbi, da se vodijo evidence o vseh pomembnih okoliščinah, ki bi negativno vplivale na neodvisnost dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, vključno s pravili o bonitetnih analitikih, navedenimi v oddelku C Priloge I, ter zaščitnimi ukrepi za zmanjševanje teh okoliščin.
16. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 8 oddelka A Priloge I, če ne uporablja ustreznih sistemov, virov in postopkov za zagotavljanje stalnosti ali pravilnosti pri izvajanju svojih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
17. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 9 oddelka A Priloge I, če ne vzpostavi funkcije pregledovanja:
 - (a) v okviru katere se redno pregledujejo metodologije, modeli in ključne predpostavke ali pomembnejše spremembe metodologij, modelov in ključnih predpostavk ali njihovo primernost, kadar so ti uporabljeni ali se jih namerava uporabiti za oceno novih finančnih instrumentov;
 - (b) ki je neodvisna od poslovnih procesov, povezanih z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja, ali
 - (c) v okviru katere poroča članom upravnega odbora ali nadzornega sveta.
18. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 10 oddelka A Priloge I, če ne spremlja ali ocenjuje primernosti in učinkovitosti svojih sistemov, mehanizmov notranjih kontrol in ureditev, vzpostavljenih na podlagi te uredbe ali če ne sprejema ustreznih ukrepov za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.
19. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 1 oddelka B Priloge I, če ne ugotavlja, odpravlja ali upravlja ter jasno ali vidno razkriva vsa dejanska ali potencialna navzkrižja interesov, ki bi lahko vplivala na analize ali presoje njenih bonitetnih analitikov, zaposlenih ter katerih koli drugih fizičnih oseb, katerih storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki so neposredno udeležene pri izdaji bonitetnih ocen, ali oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen.
20. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s prvim odstavkom točke 3 oddelka B Priloge I, če v kateri koli od okoliščin prvega odstavka navedene točke izda bonitetno oceno ali če v primeru veljavne bonitetne ocene ne objavi takoj, da je bonitetna ocena lahko ogrožena zaradi navedenih okoliščin.
21. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi z drugim odstavkom točke 3 oddelka B Priloge I, če nemudoma ne oceni, ali obstajajo razlogi za ponovno določitev ali umik veljavne bonitetne ocene.
22. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s prvim odstavkom točke 4 oddelka B Priloge I, če ocenjevanemu subjektu ali povezani tretji osebi nudi posvetovalne ali svetovalne storitve glede podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti omenjenega ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.
23. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s prvim delom tretjega odstavka točke 4 oddelka B Priloge I, če ne zagotovi, da določbe pomožnih storitev ne predstavljajo navzkrižja interesov z dejavnostjo bonitetnega ocenjevanja.
24. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 5 oddelka B Priloge I, če ne poskrbi, da bonitetni analitiki ali osebe, ki odobrijo bonitetne ocene, ne dajejo predlogov ali priporočil v zvezi s sestavo strukturiranih finančnih produktov, za katere naj bi bonitetna agencija po pričakovanjih izdala bonitetno oceno.

25. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 6 oddelka B Priloge I, če ne oblikuje svojih poročevalskih ali komunikacijskih poti, da bi zagotovila neodvisnost oseb iz točke 1 oddelka B od drugih dejavnosti bonitetne agencije, ki se opravljajo na poslovni osnovi.
26. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi z drugim odstavkom točke 8 oddelka B Priloge I, če po razveljavitvi svoje registracije ne hrani evidenc še najmanj tri leta.
27. Bonitetna agencija prekrši člen 7(1), če ne poskrbi, da imajo bonitetni analitiki, zaposleni v bonitetni agenciji, ali katera koli fizična oseba, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki je neposredno vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ustrezno znanje in izkušnje za dodeljene dolžnosti.
28. Bonitetna agencija prekrši člen 7(2), če ne zagotovi, da oseba iz člena 7(1) ne začne ali ni udeležena v pogajanjih v zvezi z denarnimi kaznimi ali plačili s katerim koli ocenjevanim subjektom, povezano tretjo osebo ali katero koli osebo, ki je z ocenjevanim subjektom neposredno ali posredno povezana z nadzorom.
29. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v povezavi s točko 3(a) oddelka C Priloge I, če ne poskrbi, da oseba iz točke 1 zadevnega oddelka sprejme vse razumne ukrepe za zaščito lastnine ali evidenc v lasti bonitetne agencije pred prevaro, krajo ali zlorabo, pri čemer upošteva naravo, obseg in kompleksnost poslov ter naravo in obseg dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
30. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v povezavi s točko 5 oddelka C Priloge I, če osebam iz točke 1 zadevnega oddelka naloži negativne posledice, kadar zadevne osebe poročajo odgovorni osebi za varovanje zakonitosti poslovanja, da so druge osebe, kakor so določene v točki 1 navedenega oddelka, vpletene v ravnanje, ki je po mnenju prvih nezakonito.
31. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v povezavi s točko 6 oddelka C Priloge I, če ne pregleda vsega ustreznega dela bonitetnega analitika, opravljenega v zadnjih dveh letih pred njegovim odhodom, kadar bonitetni analitik prekine svoje delovno razmerje in se pridruži ocenjevanemu subjektu, v katerega bonitetno ocenjevanje je bil vključen, ali finančnemu podjetju, s katerim je imel opravka v okviru svojih dolžnosti pri bonitetni agenciji.
32. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v zvezi s točko 1 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da osebe iz zadevne točke ne kupi, proda ali opravi transakcije s finančnim instrumentom iz te točke.
33. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v zvezi s točko 2 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točke 1 navedenega oddelka ne sodeluje pri določanju ali drugače vpliva na določanje bonitetne ocene, kakor je določeno v točki 2 navedenega oddelka.
34. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v zvezi s točkami 3(b), (c) in (d) oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točke 1 navedenega oddelka ne razkrije, uporablja ali ne daje informacij, kakor so opredeljene v teh točkah.
35. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v zvezi s točko 4 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točke 1 navedenega oddelka ne zahteva ali sprejema denarja, daril ali uslug od katere koli osebe, s katero bonitetna agencija posluje.
36. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v zvezi s točko 7 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točke 1 navedenega oddelka ne sprejme ključnega vodstvenega delovnega mesta pri ocenjevanem subjektu ali s slednjim povezani tretji osebi, dokler ne preteče šest mesecev od izdelave bonitetne ocene.
37. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v zvezi s točko (a) prvega odstavka točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da glavni bonitetni analitiki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami, dlje kot štiri leta.
38. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v zvezi s točko (b) prvega odstavka točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da bonitetni analitiki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami, dlje kot pet let.

39. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v zvezi s točko (c) prvega odstavka točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba, ki odobri bonitetne ocene, ni vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami, dlje kot sedem let.
40. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v zvezi z drugim odstavkom točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka točke 8 ni vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z ocenjevanim subjektom ali povezanimi tretjimi osebami, navedenimi v teh točkah v dveh letih po koncu obdobj, določenih v navedenih točkah.
41. Bonitetna agencija prekrši člen 7(5), če uvede ureditev plačil ali ocene uspešnosti glede na znesek prihodka, ki ga bonitetna agencija dobi od ocenjevanega subjekta ali njegovih povezanih tretjih oseb.
42. Bonitetna agencija prekrši člen 8(2) če ne sprejme, izvaja ali izvršuje ustreznih ukrepov za zagotovitev, da bonitetne ocene, ki jih izdaja, temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so ji na voljo in so pomembne za njeno analizo glede na njene metodologije bonitetnega ocenjevanja.
43. Bonitetna agencija prekrši člen 8(3), če ne uporablja metodologij bonitetnega ocenjevanja, ki so rigorozne, sistematične in ustaljene ter jih je mogoče ovrednotiti na podlagi preteklih izkušenj, vključno s testiranjem za nazaj.
44. Bonitetna agencija prekrši prvi pododstavek člena 8(4), če zavrne izdajo bonitetne ocene o subjektu ali finančnem instrumentu z utemeljitvijo, da je del tega subjekta ali finančnega instrumenta predhodno že ocenila druga bonitetna agencija.
45. Bonitetna agencija prekrši drugi pododstavek člena 8(4), če ne evidentira vseh primerov, kjer v svojem postopku bonitetnega ocenjevanja odstopa od obstoječih bonitetnih ocen, ki jih je v zvezi z zadevnimi osnovnimi ali strukturiranimi finančnimi produkti izdelala druga bonitetna agencija, ali ne utemelji odstopajoče ocene.
46. Bonitetna agencija prekrši prvi stavek člena 8(5), če svojih bonitetnih ocen ne spremlja ali svojih bonitetnih ocen ali metod ne pregleduje stalno in najmanj enkrat letno.
47. Bonitetna agencija prekrši drugi stavek člena 8(5), če ne določi notranjih postopkov za spremljanje učinka, ki ga imajo spremembe makroekonomskih razmer ali razmer na finančnih trgih na bonitetne ocene.
48. Bonitetna agencija prekrši točko (b) člena 8(6), kadar so metodologije, modeli ali ključne predpostavke, uporabljene pri dejavnosti bonitetnega ocenjevanja spremenjeni, vendar se ne pregleda zadevne bonitetne ocene v skladu z navedeno točko ali se teh ocen v vmesnem času ne poda v opazovanje.
49. Bonitetna agencija prekrši točko (c) člena 8(6), če ne izvede ponovnega ocenjevanja bonitetne ocene, izdelane na podlagi metod, modelov ali bistvenih predpostavk bonitetnega ocenjevanja, na podlagi spremenjenih metod, če skupni učinek teh sprememb vpliva na zadevne bonitetne ocene.
50. Bonitetna agencija prekrši člen 9, če odda pomembne operativne funkcije v zunanje izvajanje tako, da se bistveno poslabša kakovost notranjih kontrol bonitetne agencije ali zmožnost ESMA, da nadzira, kako bonitetna agencija izpolnjuje svoje obveznosti v skladu s to uredbo.
51. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v zvezi z drugim odstavkom točke 4 dela I oddelka D Priloge I, če izda bonitetno oceno ali ne prekliche obstoječe bonitetne ocene v primeru pomanjkanja zanesljivih podatkov ali zapletenosti strukture nove vrste finančnega instrumenta ali nezadovoljive kakovosti razpoložljivih informacij ali če se zaradi njih pojavijo resni dvomi o tem, ali lahko bonitetna agencija zagotovi verodostojno bonitetno oceno.
52. Bonitetna agencija prekrši člen 10(6), če uporablja ime ESMA ali katerega koli pristojnega organa na tak način, ki bi namigoval ali nakazoval, da je ta ESMA ali pristojni organ odobril bonitetne ocene ali kakršne koli dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija.
53. Bonitetna agencija prekrši člen 13, če zaračunava pristojbino ali takse za informacije, zagotovljene v skladu s členi 8 do 12.

54. Bonitetna agencija, ki je pravna oseba, ustanovljena v Uniji, prekrši člen 14(1), če ne zaprosi za registracijo za namene člena 2(1).

II. Kršitve, povezane z ovirami nadzornih dejavnosti

1. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v zvezi s točko 7 oddelka B Priloge I, če ne zagotovi evidence ali revizijskih sledi svojih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, kot je zahtevano v teh določbah.
2. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v zvezi s prvim odstavkom točke 8 oddelka B Priloge I, če ne hrani evidenc ali revizijskih sledi iz točke 7 navedenega oddelka vsaj pet let, ali če teh evidenc ali revizijskih sledi ne da na voljo ESMA na njegovo zahtevo.
3. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v zvezi s točko 9 oddelka B Priloge I, če ne ohrani evidenc, v katerih so določene pravice in obveznosti bonitetne agencije ali ocenjevanega subjekta ali njegovih povezanih tretjih oseb v okviru dogovora za opravljanje storitev bonitetnega ocenjevanja, med trajanjem razmerja z ocenjenim subjektom ali njegovo povezano tretjo osebo.
4. Bonitetna agencija prekrši člen 11(2), če ne predloži zahtevanih informacij ali če teh informacij ne predloži v zahtevani obliki, kakor je določena v navedenem odstavku.
5. Bonitetna agencija prekrši člen 11(3) v zvezi s točko 2 dela I oddelka E Priloge I, če ESMA ne predloži seznama svojih pomožnih storitev.
6. Bonitetna agencija prekrši drugi pododstavek člena 14(3), če ne obvesti ESMA o bistvenih spremembah pogojev za začetno registracijo v skladu z navedenim pododstavkom.
7. Bonitetna agencija prekrši člen 23b(1), če pri odgovoru na enostavni zahtevek za informacije v skladu s členom 23b(2) ali kot odziv na sklep o zahtevi za informacije v skladu s členom 23b(3) predloži napačne ali zavajajoče informacije.
8. Bonitetna agencija prekrši točko (c) člena 23c(1), če na vprašanja, zastavljena v skladu z navedeno točko, predloži napačne ali zavajajoče odgovore.

III. Kršitve v zvezi z določbami razkrivanja

1. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v zvezi s točko 2 oddelka B Priloge I, če javnosti ne razkrije imen ocenjevanih subjektov ali povezanih tretjih oseb, od katerih prejema več kot 5 % svojih letnih prihodkov.
2. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v zvezi z drugim delom tretjega odstavka točke 4 oddelka B Priloge I, če v končnem poročilu o bonitetnih ocenah ne razkrije pomožne storitve, nudene ocenjenemu subjektu ali njegovi povezani tretji osebi.
3. Bonitetna agencija prekrši člen 8(1), če javnosti ne razkrije metod, modelov ali ključnih predpostavk bonitetnega ocenjevanja, ki jih uporablja pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, kot je opisano v točki 5 dela I oddelka E Priloge I.
4. Bonitetna agencija prekrši točko (a) člena 8(6), kadar se spremenijo metodologije, modeli ali ključne predpostavke, uporabljene pri dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, vendar se nemudoma ne razkrije verjetnega obsega zadevnih bonitetnih ocen ali pa se obseg zadevnih ocen razkrije, vendar ne z uporabo istih sredstev komuniciranja kot so bila uporabljena pri dodelitvi zadevnih bonitetnih ocen.
5. Bonitetna agencija prekrši člen 10(1), če ne razkrije na selektivni osnovi ali pravočasno odločitev o prenehanju bonitetnega ocenjevanja, vključno z vsemi razlogi zanje.
6. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v zvezi s točko 1 ali 2, prvim odstavkom točke 4 ali točko 5 dela I oddelka D Priloge I ali dela II oddelka D Priloge I, če ne predloži informacij, zahtevanih s temi določbami, ko predstavi oceno.
7. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v zvezi s točko 3 dela I oddelka D Priloge I, če ocenjevanega subjekta ne obvesti vsaj 12 ur pred objavo bonitetne ocene.

8. Bonitetna agencija prekrši člen 10(3), če ne zagotovi, da se bonitetne kategorije, ki se dodelijo strukturiranim finančnim instrumentom, jasno razlikujejo z uporabo dodatnega simbola, ki jih razlikuje od bonitetnih kategorij, ki se uporabljajo za vse druge subjekte, finančne instrumente ali finančne obveznosti.
9. Bonitetna agencija prekrši člen 10(4), če ne razkrije svojih politik ali postopkov v zvezi z nenaročenimi bonitetnimi ocenami.
10. Bonitetna agencija prekrši člen 10(5), če pri izdaji nenaročene bonitetne ocene ne predloži informacij, ki jih ta odstavek zahteva, ali če ne prepozna nenaročene bonitetne ocene kot takšne.
11. Bonitetna agencija prekrši člen 11(1), če v celoti ne razkrije ali nemudoma ne posodobi informacij v zvezi z zadevami, določenimi v oddelku E dela I Priloge I.

PRILOGA IV

Seznam koeficientov, povezanih z oteževalnimi in olajševalnimi dejavniki, za uporabo člena 36a(3)

Naslednji koeficienti se seštevajo in uporabijo z osnovnimi zneski iz člena 36a(2) na podlagi vsakega posameznega oteževalnega in olajševalnega dejavnika v nadaljevanju:

I. Koeficienti prilagoditve, povezani z oteževalnimi dejavniki

1. Če se je kršitev večkrat pojavljala, se za vsako ponovitev kršitve uporabi dodatni koeficient 1,1.
2. Če se je kršitev pojavljala več kot šest mesecev, se uporabi koeficient 1,5.
3. Če je kršitev razkrila sistemske pomanjkljivosti v organizaciji bonitetne agencije, zlasti v njenih postopkih, sistemih za upravljanje ali notranji kontroli, se uporabi koeficient 2,2.
4. Če je kršitev negativno vplivala na kakovost bonitetnih ocen, ki jih izdeluje zadevna bonitetna agencija, se uporabi koeficient 1,5.
5. Če je bila kršitev storjena namerno, se uporabi koeficient 2.
6. Če po ugotovitvi kršitve ni bil sprejet nikakršen ukrep za njeno odpravo, se uporabi koeficient 1,7.
7. Če višje vodstvo bonitetne agencije pri opravljanju preiskav ni sodelovalo z ESMA, se uporabi koeficient 1,5.

II. Koeficienti prilagoditve, povezani z olajševalnimi dejavniki

1. Če je kršitev povezana s kršitvami iz oddelkov II ali III Priloge III in se je pojavljala manj kot deset delovnih dni, se uporabi koeficient 0,9.
 2. Če višje vodstvo bonitetne agencije lahko dokaže, da je sprejelo vse nujne ukrepe za preprečitev kršitve, se uporabi koeficient 0,7.
 3. Če je bonitetna agencija o kršitvi hitro, učinkovito in v celoti obvestila ESMA, se uporabi koeficient 0,4.
 4. Če bonitetna agencija prostovoljno sprejme ukrepe za zagotovitev, da v prihodnje ne bo prišlo do podobne kršitve, se uporabi koeficient 0,6.“
-

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL